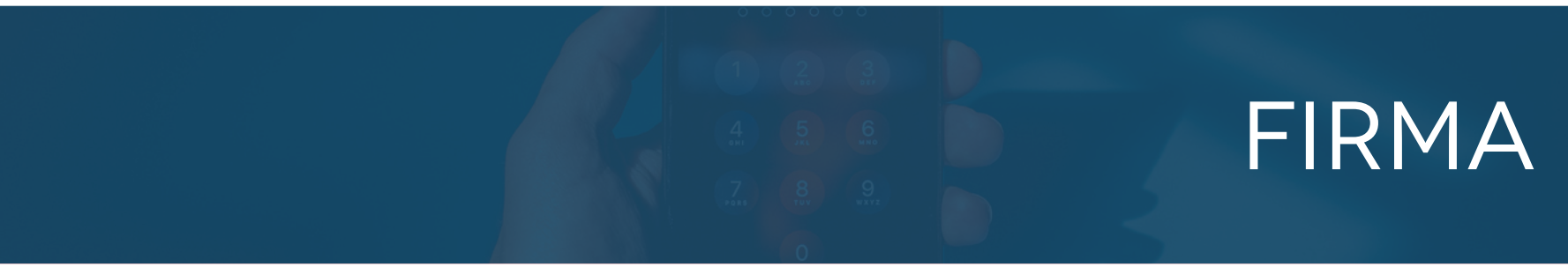

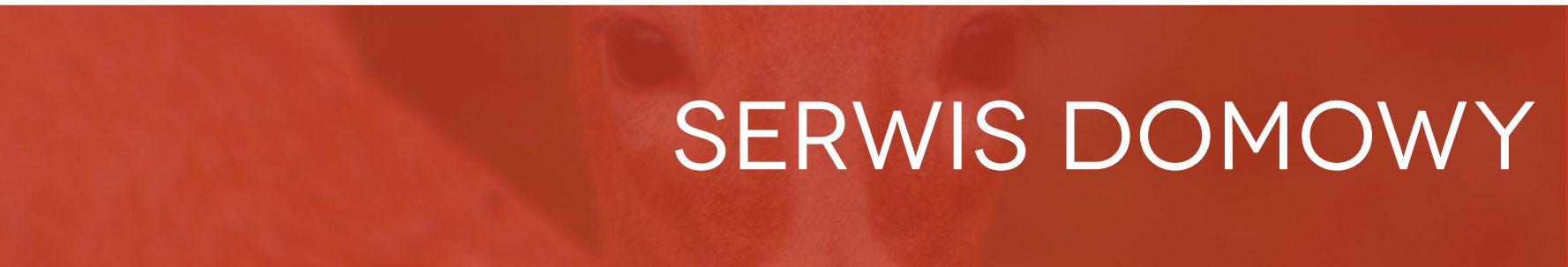
PODATKI

FIRMA

KADRY I UBEZPIECZENIA

SERWIS DOMOWY

Słowo od doradcy

W bieżącym newsletterze wskazano kilka zmian dotyczących podatników oraz wyjaśnień resortu finansów np. w zakresie ew. przychodu z wniesienia aportu do spółdzielni lub spółki.

Ten numer przedstawia ważne ustawy dla biznesu, w tym m.in. te zawarte w pakiecie Konstytucji Biznesu, która wkrótce wchodzi w życie. Przedsiębiorcy poznają również odpowiedzi na częste pytania o handel w niedziele i święta w świetle zmienionych niedawno przepisów.

Nowa ustawa o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu reguluje m.in. obrót tzw. walutami wirtualnymi, ale też obowiązki podmiotów obowiązanych do przekazywania informacji o transakcjach, także doradców podatkowych.

W bieżącym numerze opisano także przygotowywany przez rząd program dopłat do czynszu najmu mieszkań oraz zmiany dot. opłaty komorniczych.

Każdy podatnik powinien pamiętać o rozliczeniu PIT do końca kwietnia, oczywiście z pomocą naszego biura.

Twój Doradca Podatkowy

Terminy – kwiecień

- 9** – Wpłata podatku dochodowego w formie karty podatkowej za marzec.
- 9** – Wpłata zryczałtowanego podatku dochodowego pobranego w marcu od należności wypłaconych zagranicznej osobie prawnej z tytułów wymienionych w art. 21 ust. 1 ustawy o p.d.o.p.
- 9** – Wpłata zryczałtowanego podatku dochodowego pobranego w marcu od dochodów z dywidend oraz innych przychodów z tytułu udziału w zyskach osób prawnych i przekazanie podatnikowi informacji CIT-7.
- 10** – Wpłata składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i FP za marzec – osoby fizyczne opłacające składki wyłącznie za siebie.
- 10** – Złożenie zgłoszenia INTRASTAT za marzec.
- 16** – Wpłata podatku od nieruchomości i podatku leśnego za kwiecień – osoby prawne, jednostki organizacyjne oraz spółki nieposiadające osobowości prawnej.
- 16** – Wpłata składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, FP i FGŚP za marzec – pozostali niepubliczni płatnicy składek.
- 20** – Wpłata zaliczki na podatek dochodowy od osób prawnych i od podatkowej grupy kapitałowej.
- 20** – Wpłata zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych od dochodów osiągniętych z działalności gospodarczej (w tym liniowego) oraz z umów najmu i dzierżawy.
- 20** – Wpłata kwot pobranych zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych od pracowników zatrudnionych na umowę o pracę oraz z tytułu umów zlecenia i o dzieło wypłaconych w poprzednim miesiącu.
- 20** – Wpłata przez płatników, o których mowa w art. 41 ustawy o p.d.o.f., pobranych zaliczek na podatek dochodowy lub zryczałtowanego podatku dochodowego za marzec.
- 20** – Wpłata ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych za marzec.
- 20** – Wpłata na PFRON za marzec.
- 25** – Deklaracja i rozliczenie VAT oraz akcyzy.
- 25** – Złożenie informacji podsumowującej.
- 25** – JPK_VAT za marzec.
- 30** – Złożenie przez osoby fizyczne rocznego zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) za 2017 r. (PIT-36, PIT-36L, PIT-37, PIT-38, PIT-39) i zapłata ew. wynikającej z zeznania kwoty do zapłaty.
- 30** – Złożenie do właściwego US sprawozdania finansowego za 2017 r.
- 30** – Złożenie oświadczenia PIT-OP o przekazaniu 1% podatku na rzecz OPP przez podatników, którzy od organu rentowego otrzymali roczne obliczenie podatku PIT-40A.

Porozumienie ECOFIN ws. automatycznej wymiany informacji podatkowych

ECOFIN (Rada do Spraw Gospodarczych i Finansowych UE) porozumiała się ws. projektu dyrektywy wprowadzającej obowiązek raportowania o transgranicznych uzgodnieniach, które mogą się wiązać z agresywnym planowaniem podatkowym przez pośredników i podatników. Zwiększy to przejrzystość i dostęp organów podatkowych do informacji o schematach służących unikaniu opodatkowania.

Polska [poparła](#) projekt dyrektywy ws. automatycznego raportowania uzgodnień transgranicznych.

Coroczna analiza sytuacji gospodarczej i społecznej w UE

W ramach kolejnej edycji semestru europejskiego (koordynacja polityk gospodarczych państw UE) Komisja Europejska (KE) przedstawiła roczną analizę sytuacji gospodarczej i społecznej w krajach UE (tzw. sprawozdania krajowe, opublikowane przez KE 7 marca br.). Analiza uwzględnia ocenę utrzymujących się zakłóceń równowagi makroekonomicznej oraz postępu państw UE w realizacji ubiegłorocznych indywidualnych zaleceń, dotyczących ich polityki gospodarczej.

Rada przyjęła także wnioski dotyczące raportu Europejskiego Trybunału Obrachunkowego. Skontrolował on wdrażanie przez KE procedury dotyczącej zapobiegania zakłóceń równowagi makroekonomicznej, które mogą negatywnie wpłynąć na stabilność gospodarczą w danym państwie UE, strefie euro lub w całej UE. Rada zgodziła się, że procedura została ogólnie dobrze opracowana, ale potrzebne są dalsze usprawnienia, które zapewnią skuteczne zapobieganie zakłóceniom równowagi i ich korygowanie.

Plan ukończenia unii rynków kapitałowych

KE przedstawiła również pakiet inicjatyw (opublikowanych 8 marca br.), które są częścią działań na rzecz ukończenia unii rynków kapitałowych. Są to: Plan działania ws. finansowa-

nia zrównoważonego wzrostu, Plan działania ws. innowacji finansowych (FinTech) i projekt rozporządzenia ws. finansowania społecznościowego w UE. To kolejne propozycje, które służą lepszemu powiązaniu finansowania i potrzeb gospodarki unijnej oraz ułatwieniu wykorzystywania nowych technologii przez sektor finansowy.

Rada przyjęła także stanowisko na spotkanie G20 na szczelbu ministrów finansów i prezesów banków centralnych, które odbędzie się w dniach 19-20 marca br. w Buenos Aires.

Dane podatkowe dużych firm i podatkowych grup kapitałowych będą ogólnodostępne

Zgodnie z wymogami [znowelizowanej](#) ustawy o CIT, Ministerstwo Finansów upubliczni dane podatkowe firm, których przychody przekraczają 50 mln euro oraz podatkowych grup kapitałowych. Polskie rozwiązania w tym zakresie są realizacją polityki przejrzystości podatkowej, przyjętej w wielu krajach Unii Europejskiej.

W pierwszej kolejności zostaną opublikowane dane podatkowe za poprzednie lata podatkowe (2012-2016). Ich publikacja nastąpi do końca kwietnia 2018 r.

Natomiast [dane](#) podatkowe za 2017 r. będą upubliczniane po ich wpłynięciu oraz wstępnej weryfikacji przez urzędy skarbowe. Planowany termin ich publikacji to początek lipca 2018 r. Termin składania deklaracji CIT-8 za 2017 r. dla podatników podatku dochodowego od osób prawnych (CIT) upływa 3 kwietnia 2018 r.

Wyjaśnienie dot. podzielonej płatności

W nawiązaniu do artykułów „Fuszerka rządu w VAT” oraz „Budowlanka ucierpi na luce w prawie” opublikowanych na łamach Rzeczpospolitej 26 marca br., Ministerstwo Finansów udzieliło poniższych wyjaśnień.

Wejście w życie od 1 lipca 2018 r. mechanizmu podzielonej płatności, zgodnie z uchwalonymi w grudniu 2017 r. przepisami, nie będzie miało żadnego wpływu na obecnie realizowane inwestycje budowlane oraz przyjęte w nich schematy płatności pomiędzy podmiotami gospodarczymi, w tym na wykorzystanie rachunków powierniczych.

Mechanizm podzielonej płatności od 1 lipca będzie dodatkową – poza obecnie funkcjonującymi – metodą dokonywania płatności, o jej zastosowaniu decydować będą strony transakcji, o czym wyraźnie informowało Ministerstwo Finansów w trakcie całego procesu legislacyjnego.

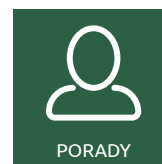
Dobrowolna podzielona płatność ma być narzędziem dla przedsiębiorców do ochrony przed skutkami transakcji z nierzetelnymi kontrahentami. Jeżeli partnerzy biznesowi darzą się zaufaniem i nie będą widzieli podstaw do stosowania podzielonej płatności – a tak zapewne będzie w sytuacji opisanej w artykule Rzeczpospolitej, gdzie świadczącym usługi na rzecz zamawiającego jest duże konsorcjum, w którym liderem jest uznany i rzetelny podmiot – to nic nie stoi na przeszkodzie, żeby zamawiający zapłacił liderowi na jego rachunek powierniczy, poza mechanizmem podzielonej płatności.

Przepisy o podzielonej płatności, które wejdą w życie od 1 lipca 2018 r., umożliwią dokonywanie rozliczeń z liderem konsorcjum także z zastosowaniem mechanizmu podzielonej płatności. Lider będzie mógł otrzymać w podzielonej płatności całość wynagrodzenia od zamawiającego. Taki schemat płatności będzie możliwy, z zastrzeżeniem, że lider posłuży się rachunkiem rozliczeniowym wobec zamawiającego, a nie powierniczym.

”

Mechanizm podzielonej płatności od 1 lipca będzie dodatkową – poza obecnie funkcjonującymi – metodą dokonywania płatności, o jej zastosowaniu decydować będą strony transakcji.

Zwracamy także uwagę, że w przypadku usług budowlanych obowiązują specjalne zasady rozliczania podatku VAT z podwykonawcami takich usług. Podmiotem zobowiązanym do rozliczenia podatku VAT na zasadach tzw. odwróconego obciążenia jest nabywca usług, w tym także lider konsorcjum realizującego kontrakty budowlane poprzez podwykonawców. Oznacza to, że w rozliczeniach za usługi budowlane pomiędzy liderem konsorcjum a podwykonawcami usług budowlanych nie jest naliczany podatek VAT. W konsekwencji nie ma żadnej możliwości dokonywania na tym etapie rozliczeń płatności z użyciem mechanizmu podzielonej płatności niezależnie od tego, czy dokonywane są one z rachunku rozliczeniowego, czy byłyby dokonywane z rachunku powierniczego.

Raportowanie FATCA i CRS w 2018 r.

30 czerwca 2018 r. mija termin na przekazanie informacji o rachunkach raportowanych z innymi państwami (CRS) oraz o amerykańskich rachunkach raportowanych (FATCA). Sprawdź, jakie zmiany nastąpią w formularzu FAT-1 i jak go wypełniać.

Będzie nowy formularz FAT-1 za 2017 r.

Formularz FAT-1(2) służy polskim raportującym instytucjom finansowym do składania informacji **wyłącznie za rok 2016** (o których mowa w Umowie między Rządem Rzeczypospolitej a Rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki w sprawie poprawy wypełniania międzynarodowych obowiązków podatkowych oraz wdrożenia ustawodawstwa FATCA).

Dla raportowania w 2018 r. danych – dotyczących roku 2017 i za lata kolejne – zostanie opublikowany formularz FAT-1(3).

Główne zmiany dotyczą:

- obowiązku wypełnienia elementu „FilerCategory” (w związku z błędami zidentyfikowanymi w raportowaniu, które odbyło się w 2017 r.), a także elementu „FATCA”,
- usunięcia elementu „Raport dla Instytucji Wyłączonych” (ponieważ obowiązek raportowania informacji dotyczących płatności na rzecz tych instytucji dotyczył lat 2015 i 2016).

Zobacz wersję roboczą [formularza FAT-1\(3\)](#) wraz z [dokumentem](#), który zawiera opis elementów formularza i instrukcję jego wypełnienia. Prosimy o zapoznanie się z wprowadzonymi zmianami.

O publikacji ostatecznej wersji formularza FAT-1(3) poinformujemy w dodatkowym komunikacie.

Formularz CRS-1 pozostanie bez zmian

Obecny formularz CRS-1(1), który służy polskim instytucjom finansowym do przekazywania informacji o rachunkach raportowanych oraz rachunkach nieudokumentowanych (o których mowa w ustawie z dnia 9 marca 2017 r. o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami), **nie ulegnie zmianie**. Oznacza to, że będą w nim przekazywane [informacje](#) o rachunkach raportowanych za 2017 r.

Unikanie podatków przez firmy: porozumienie w sprawie pośredników w planowaniu podatkowym

13 marca 2018 r. Rada UE porozumiała się w sprawie projektu, który ma zwiększyć przejrzystość, co pozwoli zwalczać agresywne transgraniczne planowanie podatkowe.

Proponowana dyrektywa jest najnowszym elementem pakietu środków, których celem jest zapobieganie unikaniu opodatkowania przez przedsiębiorstwa.

Pośrednicy tacy jak **doradcy podatkowi, księgowi i prawnicy**, którzy opracowują lub propagują rozwiązania z zakresu planowania podatkowego, będą musieli zgłaszać rozwiązania uznawane za potencjalnie agresywne.

Państwa członkowskie będą zobowiązane automatycznie wymieniać otrzymane informacje za pośrednictwem **scentralizowanej bazy danych**. Dzięki temu szybciej będzie

można wykryć ryzyko unikania opodatkowania i podjąć działania w celu zablokowania szkodliwych praktyk.

Państwa członkowskie będą musiały nakładać **sankcje** na pośredników, którzy nie przestrzegają wymogów przejrzystości.

„Zwiększenie przejrzystości jest kluczowym elementem naszej strategii zwalczania unikania opodatkowania i oszustw podatkowych” – powiedział Władysław Goranow, minister finansów Bułgarii, która sprawuje obecnie prezydencję. „Jeśli organy dowiedzą się o rozwiązaniach z zakresu agresywnego planowania podatkowego przed ich zastosowaniem, będą w stanie **zlikwidować luki**, zanim dojdzie do utraty dochodów.”

Państwom członkowskim coraz trudniej chronić swe bazy podatkowe przed erozją, gdyż transgraniczne struktury planowania podatkowego są coraz bardziej wyrafinowane. Proponowana dyrektywa ma zapobiegać agresywnemu planowaniu podatkowemu poprzez umożliwienie ostrzejszej kontroli nad działaniami pośredników.

Ustanawia „cechy rozpoznawcze” pomagające ustalić, które rozwiązania należy zgłosić organom podatkowym. Fakt, że dane rozwiązanie podlega zgłoszeniu, nie oznacza, że jest ono szkodliwe, tylko że organy podatkowe być może powinny poddać je dalszej kontroli. Choć wiele rozwiązań wprowadza się w całości legalnych zamiarach, dyrektywa ma wskazać te, których cele nie są uczciwe.

Propozycja w dużej mierze odpowiada działaniu nr 12 w ramach opracowanego przez **OECD** planu działania na rzecz zwalczania erozji bazy podatkowej i przenoszenia zysków.

Co dalej?

Porozumienie wypracowała Rada do Spraw Gospodarczych i Finansowych. Rada przyjmie dyrektywę bez przeprowadzania dyskusji, gdy jej tekst zostanie ostatecznie zredagowany we wszystkich językach urzędowych.

Na przeniesienie dyrektywy do prawa krajowego państwa członkowskie będą miały czas do 31 grudnia 2019 r.

Nowy wymóg dotyczący zgłaszania zacznie obowiązywać **od 1 lipca 2020 r.** Państwa członkowskie będą musiały wymieniać informacje co trzy miesiące – w terminie miesiąca, licząc od końca kwartału, w którym te informacje przekazano. Zatem pierwszy cykl automatycznej wymiany informacji zakończy się najpóźniej 31 października 2020 r.

[Dyrektywa](#) wymaga jednomyślności w Radzie i uprzednich konsultacji z Parlamentem Europejskim. Parlament Europejski przegłosował opinię 1 marca 2018 r. (podstawa prawna: art. 113 i 115 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej).

[Projekt dyrektywy o pośrednikach w planowaniu podatkowym \(marzec 2018\)](#)

Wniesienie wkładu pieniężnego do spółki lub spółdzielni a powstanie przychodu po stronie podmiotu wnoszącego

Art. 12 ust. 1 pkt 7 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych nie obejmuje swoim zakresem przypadków wnoszenia do spółki lub spółdzielni wkładów pieniężnych; a zatem wniesienie wkładu pieniężnego do spółki lub spółdzielni w dalszym ciągu nie powoduje powstania – po stronie podmiotu wnoszącego – przychodu.

– Tak wynika z interpretacji ogólnej (nr DD6.8201.1.2018) Ministra Finansów z dnia 1 marca 2018 r. w sprawie określenia, czy wniesienie wkładu pieniężnego do spółki lub spółdzielni powoduje powstanie przychodu po stronie podmiotu wnoszącego ([Dz. U. Min. Fin. z dn. 2 marca 2018 r. poz. 17](#)).

Nowy wzór zaświadczenia ZAS-KP

Rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 23 lutego 2018 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie zaświadczeń wydawanych przez organy podatkowe ([Dz.U. z 2018 r., poz. 447](#)) określony został wzór zaświadczenia w zakresie informacji o niezłożeniu lub złożeniu przez podatnika deklaracji lub innego dokumentu, nieujęciu lub ujęciu przez podatnika zdarzeń w złożonej deklaracji lub innym dokumencie oraz zaleganiu lub niezaleganiu przez podatnika w podatkach wynikających z deklaracji lub innego dokumentu ZAS-KP(1).

Rozporządzenie weszło w życie z dniem 1 marca 2018 r.

Zmiana w obowiązku przekazywania sprawozdań finansowych do urzędu skarbowego

21 lutego 2018 r. ogłoszona została ustawa z dnia 26 stycznia 2018 r. o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym oraz niektórych innych ustaw ([Dz.U. z 2018 r., poz. 398](#)), która w art. 9 wprowadza zmianę w ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych.

Zmiana wejdzie w życie z dniem **1 października 2018 r.** i polega ona na nadaniu nowego brzmienia art. 27 ust. 2 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych.

Obecnie podatnicy, a także spółki wchodzące w skład podatkowej grupy kapitałowej, obowiązani do sporządzenia sprawozdania finansowego przekazują do urzędu

skarbowego, za pomocą środków komunikacji elektronicznej zgodnie z przepisami Ordynacji podatkowej, sprawozdanie wraz ze sprawozdaniem z badania, w terminie 10 dni od dnia zatwierdzenia rocznego sprawozdania finansowego, a spółki – także odpis uchwały zgromadzenia zatwierdzającej sprawozdanie finansowe. Obowiązek złożenia sprawozdania z badania nie dotyczy podatników, których sprawozdania finansowe, na podstawie odrębnych przepisów, są zwolnione z obowiązku badania.

Z nowego brzmienia przepisu [wynika](#), że podmioty wpisane do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego zostały wyłączone z obowiązku przekazywania do urzędu skarbowego sprawozdania finansowego, sprawozdania z badania oraz odpisu uchwały zgromadzenia zatwierdzającego sprawozdanie finansowe – poinformował Dyrektor KIS.

Zmiany w zakresie stosowania kas rejestrujących w kantorach

Ministerstwo Finansów wprowadziło zmiany w zakresie stosowania kas rejestrujących w kantorach. Dotyczą one zwolnienia podmiotów prowadzących działalność w zakresie wymiany walut z obowiązku ewidencjonowania sprzedaży na kasach rejestrujących do końca 2018 roku.

[Zmiany](#) rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 20 grudnia 2017 r. w sprawie zwolnień z obowiązku prowadzenia ewidencji przy zastosowaniu kas rejestrujących dotyczą zwolnienia **podmiotów prowadzących działalność w zakresie wymiany walut** z obowiązku ewidencjonowania sprzedaży na kasach rejestrujących do końca 2018 roku.

W związku z tym branża nie będzie zobligowana do zakupu kas i rozpoczęcia ewidencjonowania sprzedaży od 1 kwietnia 2018 r.

Jest to reakcja na liczne postulaty podmiotów wykonujących działalność w tym zakresie, które wskazują na specyfikę prowadzenia tego rodzaju działalności i związane z tym problemy z ewidencjonowaniem sprzedaży przy zastosowaniu kas rejestrujących.

Zmiany we właściwości urzędów

Nastąpiły zmiany w zakresie urzędów obsługujących podatników.

Właściwość organów podatkowych – zmiana rozporządzenia MF

Rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 22 lutego 2018 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie właściwości organów podatkowych ([Dz.U. z 2018 r. poz. 480](#)), wprowadzone zostały zmiany do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 22 sierpnia 2005 r. w sprawie właściwości organów podatkowych (Dz. U. z 2017 r., poz. 122).

Zmiany polegają na dodaniu w § 15 (po ust. 1) ust. 1a w brzmieniu: „W przypadku gdy zobowiązanie z tytułu podatków określił lub ustalił naczelnik urzędu celno-skarbowego, organem podatkowym właściwym w sprawach określonych w ust. 1 jest naczelnik urzędu skarbowego właściwy dla podatnika.”

”

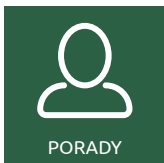
Nowe przepisy weszły w życie w marcu.

Rozporządzenie weszło w życie z dniem 21 marca 2018 r.

Zmiana rozporządzenia w sprawie urzędów celno-skarbowych oraz podległych im oddziałów celnych, w których są dokonywane czynności przewidziane przepisami prawa celnego w zależności od rodzaju towarów lub procedur celnych, którymi mogą być obejmowane towary

Rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 22 lutego 2018 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie urzędów celno-skarbowych oraz podległych im oddziałów celnych, w których są dokonywane czynności przewidziane przepisami prawa celnego w zależności od rodzaju towarów lub procedur celnych, którymi mogą być obejmowane towary ([Dz.U. z 2018 r., poz. 453](#)) wprowadzone zostały zmiany w załączniku nr 1 do rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 21 lutego 2017 r. w sprawie urzędów celno-skarbowych oraz podległych im oddziałów celnych, w których są dokonywane czynności przewidziane przepisami prawa celnego w zależności od rodzaju towarów lub procedur celnych, którymi mogą być obejmowane towary (Dz. U. poz. 372 i 2130).

Rozporządzenie weszło w życie z dniem 2 marca 2018 r.

Skutki podatkowe obrotu kryptowalutami w PIT, VAT i PCC

W rocznym PIT należy wykazać również przychody ze sprzedaży lub zamiany kryptowalut, takich jak m. in. bitcoin, litecoin czy ether. MF wskazał skutki obrotu kryptowalutami w podatku dochodowym od osób fizycznych, od towarów i usług oraz od czynności cywilnoprawnych.

Podatek dochodowy od osób fizycznych (PIT)

W związku z obowiązkiem złożenia zeznania podatkowego za 2017 r., przypominamy, że w PIT należy wykazać również przychody ze sprzedaży lub zamiany kryptowalut, takich jak m.in. bitcoin, litecoin i ether.

Ustawa o podatku dochodowym od osób fizycznych [1] przewiduje, że dochody uzyskane z tego tytułu podlegają opodatkowaniu na ogólnych zasadach.

Sposób ich opodatkowania, wykazania we właściwym zeznaniu podatkowym zależą od źródła, w jakim dochody te zostały uzyskane oraz od formy opodatkowania wybranej przez podatnika prowadzącego pozarolniczą działalność gospodarczą.

Źródło przychodów

Przychody z obrotu kryptowalutą mogą być zakwalifikowane do źródła przychodów z tytułu:

- **praw majątkowych** [2]
- albo
- **pozarolniczej działalności gospodarczej** [3], jeżeli kryptowaluta jest przedmiotem obrotu w ramach działalności, która spełnia określone warunki [4]: m.in. ma ona charakter zarobkowy, jest prowadzona we własnym imieniu przez podatnika, w sposób zorganizowany i ciągły (i nie zachodzą przesłanki wskazane w art. 5b ust. 1 ustawy PIT).

Przychód

Obrót kryptowalutami generuje przychód m.in. w przypadku:

- sprzedaży kryptowaluty (zamiany kryptowaluty na walutę tradycyjną, np. złotówki (PLN), euro (EUR), dolara amerykańskiego (USD),

- zamiany kryptowaluty na inną kryptowalutę, na towar lub na usługę. Zamianę kryptowaluty należy traktować jako formę jej odpłatnego zbycia, analogicznie jak zamianę jakichkolwiek innych praw majątkowych, np. wierzytelności.

Przychód z praw majątkowych, o których mowa w art. 18 ustawy PIT

Przychód z odpłatnego zbycia kryptowaluty w drodze umowy sprzedaży lub zamiany – kwalifikowany do przychodów z praw majątkowych, o których mowa w art. 18 ustawy PIT – powstaje w momencie otrzymania lub postawienia do dyspozycji podatnika pieniędzy (waluty tradycyjnej), innej kryptowaluty, towaru czy wykonania usługi [5].

Przychód z działalności gospodarczej, o której mowa w art. 10 ust. 1 pkt 3 ustawy PIT

Za przychód z działalności gospodarczej uznaje się kwoty należne, choćby nie zostały faktycznie otrzymane. Jednocześnie za datę powstania przychodu z działalności gospodarczej [6] uważa się dzień zbycia prawa majątkowego – czyli dzień sprzedaży lub zamiany danej kryptowaluty – nie później niż dzień wystawienia faktury albo uregulowania należności.

Koszt uzyskania przychodów

Kosztami uzyskania przychodów są koszty poniesione w celu osiągnięcia przychodów lub zachowania albo zabezpieczenia źródła przychodów [7].

Takimi kosztami są zatem wszelkie wydatki, które łącznie spełniają następujące warunki:

1. zostały faktycznie poniesione w celu osiągnięcia przychodu lub zachowania albo zabezpieczenia źródła przychodu, tzn. pozostają w związku przyczynowo-skutkowym z osiąganymi przychodami,
2. nie zostały wymienione w art. 23 ustawy PIT, zawierającym katalog wydatków nieuznawanych za koszty uzyskania przychodów,
3. są odpowiednio udokumentowane.

Jednocześnie należy podkreślić, że w przypadku obrotu kryptowalutą w ramach działalności gospodarczej sposób rozliczania i ewidencjonowania dla celów podatkowych uzyskiwanych przychodów i ponoszonych kosztów zależy od rodzaju prowadzonych przez podatnika ksiąg podatkowych (podatkowej księgi przychodów i rozchodów albo ksiąg rachunkowych).

Warto zauważyć, że **podatkowa księga przychodów i rozchodów** jest uproszczoną i sformalizowaną formą ewidencjonowania zdarzeń gospodarczych, dlatego też podatnik:

- może dokonywać w niej zapisów wyłącznie na podstawie ściśle określonych dokumentów [8], takich jak np. faktury czy rachunki. Z tych względów dokumenty w postaci np. wyciągów z historii transakcji giełdowych z internetowej giełdy kryptowalut, czy wyciągów z kont bankowych z historią transakcji nie stanowią

dowodów księgowych w rozumieniu przepisów i przychody oraz koszty uzyskania przychodu udokumentowane wyłącznie w ten sposób nie mogą zostać zaewidencjonowane w podatkowej księdze przychodów i rozchodów,

Brak możliwości zaewidencjonowania danych przychodów czy wydatków w podatkowej księdze przychodów i rozchodów – z uwagi na brak posiadania przez podatnika wymaganej w rozporządzeniu formy ich udokumentowania – nie oznacza automatycznego braku możliwości uznania ich odpowiednio za przychód oraz koszt uzyskania przychodu w rozumieniu ustawy PIT. Jeżeli zatem podatnik w inny sposób rzetelnie udokumentuje powstanie przychodu podatkowego, czy poniesienie kosztu podatkowego, powinien to uwzględnić w trakcie roku podatkowego w bieżącej zaliczce na podatek, jak również w rocznym rozliczeniu podatku dochodowego:

- wydatki na zakup kryptowaluty ujmowane są w kosztach uzyskania przychodów w momencie poniesienia wydatku, tj. „na bieżąco”, czyli w dacie zakupu i według cen zakupu,
- przy rozliczaniu kosztów uzyskania przychodów z obrotu kryptowalutą brak jest podstaw prawnych do stosowania metody FIFO („pierwsze przyszło – pierwsze wyszło”) [9].

Inne zasady rozliczania i dokumentowania kosztów uzyskania przychodów obowiązują podatników prowadzących księgi rachunkowe, zgodnie z przepisami ustawy o rachunkowości [10], gdyż:

- przepisy ustawy nie zawierają katalogu dokumentów księgowych, które mogą stanowić podstawę zapisów w księgach rachunkowych, a jedynie określają jego podstawowe elementy [11]. Z tych względów np. wyciągi bankowe potwierdzające transakcje zakupu lub sprzedaży kryptowaluty wraz z załączonym wydrukiem z dokonanej transakcji z giełdowego profilu jednostki, uzupełnionym o podpis osoby, która w imieniu jednostki dokonała tej transakcji, mogą być uznane za dowód księgowy w rozumieniu ustawy,
- obowiązuje podział kosztów na pośrednie (potrącane w dacie ich poniesienia) i bezpośrednie (potrącane w momencie powstania ściśle związanego z nim przychodu);
- przepisy [12] przewidują możliwość wyboru przez podatnika metody FIFO („pierwsze przyszło – pierwsze wyszło”) dla ustalenia wartości rozchodu określonych towarów.

Dochód

Dochody z obrotu kryptowalutą zakwalifikowane do:

- **praw majątkowych** opodatkowane są na zasadach ogólnych według skali podatkowej [13] i wykazywane w zeznaniu PIT-36, w części D.1. lub D.2., w wierszu 7: Prawa autorskie i inne prawa [14],

albo

- **pozarolniczej działalności gospodarczej**, podlegają łączeniu z innymi dochodami z tego źródła przychodów. Wówczas dochód (stratę) z tego tytułu należy wykazać w zeznaniu:

- PIT-36, jeżeli dla tego źródła przychodów wybrano formę opodatkowania na zasadach ogólnych według skali podatkowej,
- PIT-36L, jeżeli dla tego źródła przychodów wybrano formę opodatkowania 19% stawką podatku [15].

Podatek od czynności cywilnoprawnych (PCC)

Umowa sprzedaży oraz zamiany kryptowaluty, stanowiącej prawo majątkowe, podlega opodatkowaniu podatkiem od czynności cywilnoprawnych (PCC) [16]. W przypadku umowy sprzedaży obowiązek zapłacenia tego podatku – w wysokości 1% wartości rynkowej nabywanego prawa majątkowego zbywanej kryptowaluty – dotyczy kupującego. Przy umowie zamiany obowiązek zapłaty podatku – w wysokości 1% wartości rynkowej prawa majątkowego, od którego przypada wyższy podatek – dotyczy solidarnie stron czynności.

Wyłączona z opodatkowania PCC [17] jest umowa sprzedaży lub zamiany kryptowalut objęta podatkiem VAT – w zakresie, w jakim podlega opodatkowaniu VAT lub jeżeli przynajmniej jedna ze stron czynności jest zwolniona z VAT z tytułu dokonania tej czynności.

Podatek od towarów i usług (VAT)

Działalność w zakresie kupna i sprzedaży tzw. kryptowalut podlega opodatkowaniu VAT jako odpłatne świadczenie usług [18]. Dla celów VAT pojęcie walut używanych jako prawny środek płatniczy obejmuje również tzw. kryptowalutę [19].

Oznacza to, że sprzedaż i wymiana kryptowaluty na walutę tradycyjną i odwrotnie, jak również wymiana jednej kryptowaluty na inną, o ile podlega opodatkowaniu VAT, korzysta ze zwolnienia z VAT.

W związku z tym należy pamiętać, że co do zasady podatnik nie ma prawa do odliczenia VAT od nabywanych towarów i usług związanych z działalnością w zakresie wydobywania jak i kupna/sprzedaży kryptowalut [20].

Obowiązek podatkowy w zakresie podatku VAT powstaje w momencie sprzedaży/wymiany kryptowaluty na walutę tradycyjną, jak również w momencie wymiany jednej kryptowaluty na inną.

Podstawa opodatkowania (którą zgodnie z ogólnymi zasadami wynikającymi z art. 29a ust. 1 ustawy o VAT jest otrzymane wynagrodzenie) w przypadku handlu kryptowalutami zarówno w zakresie kupna/sprzedaży za walutę tradycyjną, jak i za inną kryptowalutę, ma być wyrażona w złotych (PLN).

- [1] ustawa z dnia 26 lipca 1991 r. (Dz. U. z 2018 r. poz. 200, z późn. zm.) – ustawa PIT
- [2] o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 7 i art. 18 ustawy PIT
- [3] o której mowa w art. 10 ust. 1 pkt 3 ustawy PIT
- [4] o których mowa w art. 5a pkt 6 ustawy PIT
- [5] art. 11 ust. 1 ustawy PIT
- [6] stosownie do art. 14 ust. 1c ustawy PIT, z zastrzeżeniem ust. 1e, 1f i 1n-1p w art. 14 ustawy
- [7] zgodnie z art. 22 ust. 1 ustawy PIT, z wyjątkiem kosztów wymienionych w art. 23 ustawy PIT
- [8] wymienionych w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie prowadzenia podatkowej księgi przychodów i rozchodów
- [9] o której mowa w art. 30a ust. 3 ustawy PIT
- [10] ustawa z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2018 r. poz. 395)
- [11] art. 21 ust. 1 ustawy o rachunkowości
- [12] art. 34 ust. 4 pkt 2 ustawy o rachunkowości
- [13] określonej w art. 27 ust. 1 ustawy PIT
- [14] o których mowa w art. 18 ustawy PIT
- [15] o której mowa w art. 30c ust. 1 ustawy PIT
- [16] art. 1 ust. 1 pkt 1 lit. a, art. 4 pkt 1 i 2, art. 6 oraz art. 7 ust. 1 ustawa z dnia 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1150) – ustawa PCC
- [17] na podstawie art. 2 pkt 4 ustawy PCC
- [18] zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2017 r. poz. 1221, z późn. zm.) – ustawa VAT (vide: pkt 31 wyroku TSUE – z dnia 22 października 2015 r. w sprawie Hedqvist C-264/14)
- [19] tym samym wpisuje się w normę art. 43 ust. 1 pkt 7 ustawy o VAT (vide: pkt 47 ww. wyroku TSUE)
- [20] wyjątek – art. 86 ust. 9 ustawy o VAT

Ustalenia z KE ws. minimalnego podatku dochodowego od nieruchomości komercyjnych

Ministerstwo Finansów planuje wprowadzenie zmian do przepisów ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych w zakresie regulacji dotyczącej minimalnego podatku dochodowego od nieruchomości komercyjnych. Zmiany te wypracowane zostały w wyniku roboczych konsultacji z Komisją Europejską (KE). Zaproponowane rozwiązania mają na celu uszczelnienie przepisów, co w konsekwencji doprowadzi do skuteczniejszej eliminacji agresywnej optymalizacji podatkowej, przy jednoczesnym zachowaniu zasad równej konkurencji i zgodnie z regułami udzielania pomocy publicznej.

Planowane modyfikacje polegają na:

- opodatkowaniu minimalnym podatkiem dochodowym tylko tych budynków (ich części), które są oddane do odpłatnego używania na podstawie umowy najmu, dzierżawy, leasingu itp. Budynki niewynajęte (lub ich części) nie będą podlegać opodatkowaniu. To korzystne dla podatników rozwiązanie miałyby zastosowanie także do podatku minimalnego zapłaconego w 2018 r.,
- zmianie sposobu stosowania progu 10 mln zł wartości budynku, do którego podatek minimalny nie ma zastosowania poprzez odejście od stosowania tego progu w odniesieniu do każdego budynku. Próg ten będzie przysługiwał podatnikowi niezależnie od liczby posiadanych budynków (jedna kwota wolna dla podatnika a nie na każdy budynek),
- objęciu minimalnym podatkiem dochodowym wszystkich budynków z jednoczesnym wprowadzeniem wyłączenia dla budynków mieszkalnych oddanych do używania w ramach programów rządowych i samorządowych dotyczących budownictwa społecznego (w zakresie dopuszczalnym przepisami o pomocy publicznej),
- wprowadzeniu możliwości wystąpienia podatnika do organu podatkowego z wnioskiem o zwrot nadpłaconego podatku minimalnego (ponad kwotę podatku CIT lub PIT). Podatek minimalny zostanie zwrócony po potwierdzeniu przez organ podatkowy, że warunki transakcji z podmiotami powiązanymi odpowiadają warunkom rynkowym, a tym samym prawidłowości dokonanej rozliczenia w podatku dochodowym. Zmiana ta również znajdzie zastosowanie do podatku minimalnego zapłaconego w 2018 r.,
- wprowadzeniu szczególnej klauzuli przeciwko unikaniu opodatkowania dotyczącej podatku minimalnego. Klauzula miałyby zastosowanie do transferów dokonanych wyłącznie w celu uniknięcia opodatkowania podatkiem minimalnym. Takie transfery nie byłyby uznawane przez organy podatkowe dla celów opodatkowania podatkiem minimalnym.

Pytania o handel w niedziele

ODPOWIEDZI

1 marca 2018 r. weszła w życie ustawa ograniczająca handel w niedziele. Zgodnie z nią w 2018 r. w każdym miesiącu, handlowe będą po dwie niedziele, w 2019 r. – po jednej na miesiąc, a od 2020 r. handlować będzie można w 4 niedziele w roku. Od 1 marca 2018 r. handlowe będą także dwie niedziele przed Świątami Bożego Narodzenia, jedną przed Wielkanocą. W niektórych przypadkach handel i wykonywanie pracy w handlu będą dozwolone w każdą niedzielę, poczynając od marca 2018 r., np. na stacji paliw, w aptekach.

Ograniczenie handlu w niedziele jest ważnym społecznie zagadnieniem. Może prowadzić do wzmocnienia **więzi** społecznych, szczególnie rodzinnych. Wśród osób zatrudnionych w handlu istotną grupę stanowią kobiety-matki, a niedziela to często najbardziej dogodny moment na spędzenie czasu z dziećmi i rodziną. Wolna od pracy niedziela daje wszystkim członkom rodziny możliwość wspólnego odpoczynku i przywraca jej pierwotny sens związany ze świętowaniem tego dnia.

Rozwiązania przyjęte w ustawie są efektem prac parlamentarnych nad obywatelskim projektem. Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej aktywnie włączyło się w prace nad nowymi przepisami. Udało się zawrzeć dobry kompromis, którego ważnym jego elementem jest etapowe wprowadzanie zmian.

Niedziele wolne od handlu w 2018 r.

Poniżej prezentujemy wspólne **stanowisko** Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej oraz Państwowej Inspekcji Pracy dotyczące ustawy z dnia 10 stycznia 2018 r. o ograniczeniu handlu w niedziele i święta oraz niektóre inne dni.

Wysokość ulgi	Uwagi
W które niedziele w 2018 r. i w kolejnych latach nie będzie obowiązywać zakaz handlu?	Ustawa z dnia 10 stycznia 2018 r. o ograniczeniu handlu w niedziele i święta oraz w niektóre inne dni (Dz.U. poz. 305) przewiduje stopniowe ograniczanie liczby niedziel, w których handel i wykonywanie pracy w handlu będzie dozwolone. - do końca 2018 r. zakaz nie będzie obowiązywać w pierwszą i ostatnią niedzielę każdego miesiąca, a także w dwie kolejne niedziele poprzedzające Boże Narodzenie i w niedzielę poprzedzającą Wielkanoc. - w 2019 r. – zakaz nie będzie obowiązywać w ostatnią niedzielę każdego miesiąca, a także w dwie kolejne niedziele poprzedzające Boże Narodzenie i w niedzielę poprzedzającą Wielkanoc. - od 2020 r. – zakaz nie będzie obowiązywać w ostatnią niedzielę stycznia, kwietnia, czerwca i sierpnia każdego kolejnego roku kalendarzowego, a także w dwie kolejne niedziele poprzedzające Boże Narodzenie i w niedzielę poprzedzającą Wielkanoc. Ustawa przewiduje także przypadki, w których handel i wykonywanie pracy w handlu będzie dozwolone w każdą niedzielę, poczynając od marca 2018 r. Jeżeli zatem placówka handlowa znajdzie się w wykazie zamieszczonym w art. 6 ust. 1 ustawy – to oznacza to, że od dnia 1 marca 2018 r. może być otwarta we wszystkie niedziele i święta.
Do jakich osób ma zastosowanie ustawa?	Ustawa ma zastosowanie do pracowników, pracowników tymczasowych a także innych osób fizycznych, które wykonują pracę na podstawie umów prawa cywilnego – wykonujących odpłatną pracę u przedsiębiorcy wykonującego zarobkową działalność handlową.
W art. 3 pkt 1 ustawy „placówkę handlową” zdefiniowano jako „obiekt, w którym jest prowadzony handel oraz są wykonywane czynności związane z handlem”. Czy oznacza to, że aby dany obiekt został uznany za placówkę handlową muszą być w nim prowadzone łącznie handel i inne czynności związane z handlem?	W placówce handlowej nie muszą być łącznie prowadzone handel i czynności związane z handlem. W przypadku tego samego przedsiębiorcy wykonywanie czynności związanych z magazynowaniem towarów lub ich inwentaryzacją, nie musi występować w tym samym miejscu, w którym są wykonywane czynności bezpośrednio związane z handlem. Od organizacji pracy, jaką przyjął dany przedsiębiorca, a także od posiadanych przez niego warunków lokalowych może bowiem zależeć, czy prowadzona przez niego działalność handlowa będzie skupiona w jednym, czy też w kilku obiektach. Nie wydaje się słuszne przyjęcie, że odmienna od punktu prowadzenia sprzedaży lokalizacja powierzchni magazynowej, a także przypisanie tej powierzchni do kilku sklepów, powoduje automatycznie niepodleganie pracy tamże wykonywanej zakazom wynikającym z art. 5 ustawy. Przyjęcie innej interpretacji umożliwiłoby omijanie tego przepisu poprzez taką organizację placówek handlowych, aby część ich funkcji, niezwiązanych bezpośrednio z prowadzeniem sprzedaży, została wydzielona lokalowo.

Wysokość ulgi	Uwagi
Jakie czynności należy traktować jako bezpośrednio związane z handlem (art. 3 pkt 3 ustawy)?	Za czynności bezpośrednio związane z handlem można by uznać czynności wykonywane w placówce handlowej, niezbędne do zawarcia transakcji sprzedaży (w szczególności przyjmowanie i realizacja zamówień, ekspozycja towaru, brakowanie, usuwanie produktów wadliwych lub przeterminowanych, pakowanie) oraz jej realizacji (np. gdy faktyczne wydanie towaru następuje w terminie późniejszym niż transakcja), a także wszelkie czynności związane z przygotowaniem placówki handlowej do handlu (np. przygotowanie kas, rozdział gotówki, odprawy pracowników), jak również czynności związane z zakończeniem handlu w danym dniu i zamknięciem placówki (np. przeliczenie i rozliczenie utargu, sprawdzenie zabezpieczeń, włączenie alarmu). Do czynności bezpośrednio związanych z handlem, nie można zaliczyć np: • ochrony obiektu, • sprzątania obiektu przez ekipę sprząającą, • prac konserwatorskich i serwisowych związanych z obsługą sprzętu, Za obejście ustawy należałoby uznać powierzanie powyższych czynności w ramach dodatkowych obowiązków pracownikom lub zatrudnionym wykonującym w placówce handlowej od poniedziałku do soboty handel lub inne czynności związane z handlem.

Czy przedsiębiorca będący osobą fizyczną prowadzący handel osobiście we własnym imieniu i na własny rachunek, którego zakaz handlu nie obowiązuje, może w niedziele i święta korzystać z pomocy członków rodziny?	Korzystanie z okazjonalnej i nieodpłatnej pomocy członków rodziny w takim przypadku nie narusza przepisów ustawy. Osoby te nie mogą jednak być pracownikami lub zatrudnionymi u takiego przedsiębiorcy i wykonywać odpłatnej pracy w inne dni tygodnia.
---	---

Przepis art. 6 ust. 1 pkt 13 dotyczy m. in. placówek handlowych na dworcach w rozumieniu ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym. W jaki sposób w praktyce określić co jest terenem dworca?	Zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 2 ww. ustawy, dworzec jest to miejsce przeznaczone do odprawy pasażerów, w którym znajdują się w szczególności: przystanki komunikacyjne, punkt sprzedaży biletów oraz punkt informacji dla podróżnych. Przy stosowaniu wyłączenia z art. 6 ust. 1 pkt 13 ustawy należałoby kierować się przede wszystkim funkcją jaką pełni dworzec, którą jest obsługa podróżnych (funkcji takiej nie pełnią placówki handlowe usytuowane w galeriach handlowych znajdujących się przy dworcach).
---	---

Wysokość ulgi	Uwagi
Czy wyłączenie spod zakazu placówek handlowych, w których handel jest prowadzony przez przedsiębiorcę będącą osobą fizyczną wyłącznie osobiście, we własnym imieniu i na własny rachunek obejmuje tylko takie przypadki, w których przedsiębiorca stale prowadzi handel wyłącznie osobiście czy też dotyczy także sytuacji, w których – co do zasady – handel realizowany jest przez pracowników lub zatrudnionych, a jedynie w dni objęte zakazem przez przedsiębiorcę?	Wyłączeniem z art. 6 ust. 1 pkt 27 ustawy są objęci przedsiębiorcy będący osobą fizyczną, którzy w niedziele i święta nie korzystają z pracy pracowników lub zatrudnionych i w te dni wyłącznie osobiście prowadzą handel. W pozostałe dni – nieobjęte zakazem handlu – handel może być realizowany przez pracowników lub zatrudnionych.
Jakie przesłanki należy uznać za decydujące dla uznania, że przedsiębiorca będący osobą fizyczną prowadzi handel we własnym imieniu i na własny rachunek? Czy dopuszczalny będzie handel przez jednego ze wspólników spółki cywilnej lub franczyzobiorcę?	Objęcie wyłączeniem z art. 6 ust. 1 pkt 27 ustawy wspólników spółki cywilnej będzie możliwe, przy założeniu, że osoby te będą prowadzić handel osobiście, bez pomocy pracowników lub zatrudnionych. Jednocześnie, ponieważ wspólnik spółki cywilnej nie jest ani pracownikiem ani zatrudnionym, kwestia ta pozostaje poza zakresem kompetencji PIP. Franczyzobiorca zgodnie z przeważającą opinią działa we własnym imieniu i na własny rachunek, a łączącą go umowa franczyzy z franczyzodawcą jest jedynie formą prowadzenia działalności gospodarczej. Zatem jeżeli franczyzobiorca zatrudniający pracowników lub zatrudnionych, chce otworzyć swój sklep w niedzielę lub święto, to jest to możliwe pod warunkiem prowadzenia przez niego handlu wyłącznie osobiście.
Jak należy rozumieć wyrażenie „przy cmentarzach”, użyte w art. 6 ust. 1 pkt 25, jak również w jakim stopniu należy dopuszczać, iż pojęcie to będzie rozumiane w sposób zmienny w zależności od okoliczności (np. w związku ze zwiększonym zapotrzebowaniem w terminach zbliżonych do 1 listopada)?	Zakres tego wyłączenia powinien być oceniany indywidualnie, „ad casum” i uwzględniać dotychczasową praktykę i stosowane lokalnie zwyczaje.
W jaki sposób inspektor pracy ma zidentyfikować „przeważającą działalność”, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2, 5, 6, 28, 29, 30 ustawy? Czy w tym zakresie należy brać pod uwagę jedynie wpis do rejestru – zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy – czy też istotne jest także, czy w danej placówce przedsiębiorca faktycznie prowadzi handel danym asortymentem?	Wyłączenia wskazane w pytaniu 10 obejmują kryterium przeważającej działalności. Zgodnie z ustawą, ma być to rodzaj przeważającej działalności wskazany we wniosku o wpis do krajowego rejestru urzędowego podmiotów gospodarki narodowej. Inspektor pracy oceniając rodzaj przeważającej działalności gospodarczej może poprzestać na informacji z rejestru, a w razie wątpliwości zażądać do wglądu wniosku o wpis. W przypadku stwierdzenia podczas kontroli, że dany rodzaj działalności wynikający z wpisu do rejestru w ogóle nie jest wykonywany w danej placówce, podmiot nie może korzystać z wyłączenia. Zatem przeważająca działalność powinna być faktycznie prowadzona w placówce handlowej i pokrywać się z danymi z rejestru.

Wysokość ulgi	Uwagi
W art. 6 ust. 1 pkt 28 ustawy wskazano, jako podlegające wyłączeniu, „piekarnie, cukiernie i lodziarnie, w których przeważającą działalność polega na handlu wyrobami piekarniczymi i cukierniczymi. Czy wyłączeniu będą zatem podlegać także piekarnie i cukiernie prowadzone przez przedsiębiorców, którzy jako rodzaj przeważającej działalności wskazali produkcję pieczywa, produkcję świeżych wyrobów ciastkarskich i ciastek? Jak należy traktować lodziarnie, gdy zgodnie z wpisem do rejestru działalnością przeważającą będzie produkcja lodów?	Lodziarnie podlegają wyłączeniu spod zakazów objętych ustawą – jako placówki gastronomiczne (podklasa PKD 56.10.A Restauracje i inne stałe placówki gastronomiczne obejmuje także działalność lodziarni). W przypadku piekarni i cukierni należałoby przyjąć, że wyłączone spod zakazu będą także te piekarnie i cukiernie, w których przeważająca działalność polega na handlu wyrobami piekarniczymi i cukierniczymi własnej produkcji.
Według jakich zasad należy obliczać wynagrodzenie za czas nieprzepracowany w związku ze zmniejszeniem wymiaru czasu pracy z powodu wykonywania pracy w dniu 24 grudnia lub w sobotę bezpośrednio poprzedzającą pierwszy dzień Wielkiej Nocy do godziny 14.00 (art. 9 ust. 2 ustawy)?	Ustawa przesądza, który akt ma być stosowany. Do obliczania wynagrodzenia stosuje się przepisy rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 8 stycznia 1997 r. w sprawie szczegółowych zasad udzielania urlopu wypoczynkowego, ustalania i wypłacania wynagrodzenia za czas urlopu oraz ekwiwalentu pieniężnego za urlop.
Jakie zakłady należy uznać za prowadzące działalność w zakresie kultury, sportu, oświaty, turystyki i wypoczynku (art. 6 ust. 1 pkt 10 ustawy), a w szczególności czy za taki zakład może być uznany stadion, wypożyczalnia sprzętu sportowego lub stacja narciarska prowadzące sprzedaż sprzętu i akcesoriów?	Przy stosowaniu wyłączenia z art. 6 ust. 1 pkt 10 ustawy, pomocne mogą się okazać ustawy regulujące dane dziedziny np. ustawa o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej. Wymienione w pytaniu – stadion, wypożyczalnia sprzętu sportowego, stacja narciarska – mogą zostać uznane za zakłady prowadzące działalność w zakresie sportu lub turystyki i wypoczynku.

Wysokość ulgi	Uwagi
Jakie miejsca czy obiekty mogą zostać uznane za zakłady hotelarskie? Czy chodzi o obiekty hotelarskie, o których mowa w rozdziale 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych?	Przy stosowaniu wyłączenia z art. 6 ust. 1 pkt 9 ustawy, za zakłady hotelarskie należałoby uznać obiekty hotelarskie w rozumieniu art. 36 ustawy o usługach turystycznych. Zgodnie z tym przepisem są to: hotele, motele, pensjonaty, kempingi, domy wycieczkowe, schroniska młodzieżowe, inne schroniska, a także pola biwakowe.
Art. 6 ust. 1 pkt 17 przewiduje wyłączenie obowiązywania zakazu, o którym mowa w art. 5 ustawy, w odniesieniu do środków transportu. Przepis nie wymaga przy tym, żeby były to środki transportu publicznego, czy też nie odnosi się do transportu osób. Czy zatem należy uznać, iż handel oraz czynności związane z handlem mogą być prowadzone w niedziele i święta, o ile są wykonywane w jakimkolwiek środku transportu (np. wykonywanym na potrzeby handlu obwoźnego, bądź gdy handel odbywa się z jednostki pływającej przycumowanej do nadbrzeża)?	Wyłączenie z art. 6 ust. 1 pkt 17 ustawy nie powinno obejmować środków transportu, jeżeli nie służą one przewozowi osób np. sprzedaż z samochodu mogłaby być rozpatrywana w świetle wyłączenia z art. 6 ust. 1 pkt 27, lecz nie powinna być rozpatrywana w świetle wyłączenia z art. 6 ust. 1 pkt 17, gdyż samochód w tym przypadku stanowi placówkę handlową a nie placówkę handlową umieszczoną w środku transportu. Powyższe wyłączenie dotyczy każdego środka transportu, zatem nie tylko środka transportu publicznego. Intencją jest umożliwienie dokonywania w niedziele zakupu w placówce handlowej zlokalizowanej w środku transportu np. sklep na pokładzie statku wycieczkowego. Chodzi tu więc o sytuację, gdy sprzedaż realizowana jest na rzecz kupującego, będącego pasażerem.
W jaki sposób identyfikować sklep internetowy – czy elementem decydującym powinno być prowadzenie handlu za pośrednictwem internetu?	Sprzedaż w sklepach internetowych powinna polegać na dokonaniu transakcji za pośrednictwem Internetu, co zakłada że proces sprzedaży odbywa się nie bezpośrednio w kontakcie z klientem, lecz na odległość. Za obojętne przepisów należałoby zatem uznać, przypadek w którym klient ogląda towary w sklepie tradycyjnym, a zakupu dokonuje przez Internet (np. tzw. showroom i w efekcie pozorowanie sprzedaży internetowej). Sprzedaż ze swojej istoty kończy się wydaniem towaru kupującemu, zatem należałoby dopuścić funkcjonowanie w niedziele i święta punktów odbioru osobistego towarów sprzedanych przez internet, jak również dostarczenie takich towarów klientowi przez pracownika sklepu internetowego.
Czy należy uznać, że handel prowadzony w siedzibie sklepu internetowego czy magazynie, ale bezpośrednio, bez użycia środków komunikacji elektronicznej czy aplikacji, jest wykonywany przez sklep internetowy i jako taki korzysta z wyłączenia określonego w ustawie?	Jeżeli w siedzibie sklepu internetowego byłaby prowadzona sprzedaż bezpośrednia, to taka sprzedaż nie będzie objęta wyłączeniem z art. 6 ust. 1 pkt 20. Nie jest to bowiem sprzedaż w sklepie internetowym polegająca na dokonaniu transakcji za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej (Internet).
Jakie sankcje grożą przedsiębiorcy za naruszenie zakazu powierzenia wykonywania pracy w handlu lub wykonywania czynności związanych z handlem pracownikowi lub zatrudnionemu?	Takie działania stanowią wykroczenie z art. 10 ustawy zagrożone karą grzywny od 1000 zł do 100.000 zł.

Wysokość ulgi	Uwagi
Czy w związku z wejściem w życie ustawy w placówce handlowej obowiązuje definicja wykonywania pracy w niedziele i święta z ustawy czy też z Kodeksu pracy. Jeżeli obowiązuje definicja z ustawy, to czy pracodawca ma obowiązek zmienić regulamin pracy określający granice niedziele i święta?	Zgodnie z art. 3 pkt 7 ustawy ilekroć w ustawie jest mowa o wykonywaniu pracy w handlu oraz wykonywaniu czynności związanych z handlem w niedziele i święta w placówkach handlowych – należy przez to rozumieć wykonywanie takiej pracy lub takich czynności przez pracownika lub zatrudnionego w okresie 24 kolejnych godzin przypadających odpowiednio między godziną 24 w sobotę a godziną 24 w niedzielę i między godziną 24 w dniu bezpośrednio poprzedzającym święto a godziną 24 w święto. Przepis ten nie upoważnia pracodawcy do modyfikowania tego okresu i wyznaczenia innych godzin rozpoczęcia i zakończenia niedziele i święta. Ustawa o ograniczeniu handlu w niedziele i święta oraz w niektóre inne dni dokonuje także zmian w Kodeksie pracy w zakresie unormowań dotyczących pracy w niedziele i święta. Zgodnie z nowym brzmieniem art. 1519§ 2 Kodeksu pracy za pracę w niedziele i święto, w przypadkach, o których mowa w art. 15110 uważa się pracę wykonywaną między godziną 6 w tym dniu a godziną 6 w następnym dniu, chyba że u danego pracodawcy została ustalona inna godzina. Zatem unormowanie to odnosić się będzie wyłącznie do tych prac, które zostały wymienione w art. 15110Kp a przepis ten nie dotyczy placówek handlowych. Stosownie do dodanego art. 1519bKp ograniczenia w wykonywaniu pracy w placówkach handlowych w niedziele i święta oraz w dniu 24 grudnia i w sobotę bezpośrednio poprzedzającą pierwszy dzień Wielkiej Nocy określają przepisy ustawy o ograniczeniu handlu w niedziele i święta oraz niektóre inne dni. Zatem definicja działu z mocy ustawy o ograniczeniu handlu w niedziele i święta, a więc pracodawca nie ma obowiązku zmiany regulaminu pracy w tym zakresie.
Czy placówka handlowa będąca częścią stacji paliw jest objęta zakazem?	Zgodnie z ustawą zakaz nie obowiązuje na stacjach paliw płynnych. Tym samym, jeżeli sklep stanowi część stacji paliw to jest wyłączony spod zakazu handlu. Przepis art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy nie zawiera warunku handlu na stacji paliw płynnych wyłącznie paliwami, w związku z czym należy przyjąć, że o ile handel będzie odbywał się w obrębie stacji paliw, nie będą obowiązywały ograniczenia określone w art. 5 ustawy.
Czy placówka handlowa, przy której znajduje się stacja paliw jest objęta zakazem?	Należy uznać, że dla zastosowania wyłączenia do określonego sklepu (placówki handlowej) nie jest wystarczające zlokalizowanie stacji w jego pobliżu i powiązanie właścicielskie. W takim przypadku należy przyjąć, iż działalność handlowa dozwolona jest jedynie w tej części, która funkcjonalnie została dedykowana sprzedaży paliw i jest obiektem budowlanym spełniającym warunki przewidziane w obowiązujących przepisach dotyczących warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać bazy i stacje paliw płynnych, w obrębie którego dokonywana jest sprzedaż produktów naftowych na podstawie ważnej koncesji udzielonej w oparciu o przepisy Prawa energetycznego (zgodnie z definicją z art. 3 pkt 8 ustawy).

Nowe obowiązki firm inwestycyjnych

Nowe rozwiązania mają zapewnić wzrost konkurencyjności i efektywności rynków finansowych w Polsce i Unii Europejskiej oraz zwiększyć bezpieczeństwo ich uczestników. Ustawa wprowadza m.in. nową kategorię systemu obrotu – zorganizowaną platformę obrotu – OTF, która będzie służyć obrotowi obligacjami, strukturyzowanymi produktami finansowymi, uprawnieniami do emisji oraz instrumentami pochodnymi.

Celem **ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw** jest dokonanie niezbędnych zmian krajowego porządku prawnego, mających na celu wdrożenie, lub też zapewnienie stosowania 4 europejskich regulacji dotyczących rynku kapitałowego, tj.:

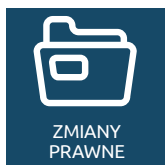
- 1) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniającej dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 349, z późn. zm.) – tzw. dyrektywy MiFID II;
- 2) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 84, z późn. zm.);
- 3) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2015/2365 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie przejrzystości transakcji finansowanych z użyciem papierów wartościowych i ponownego wykorzystania oraz zmiany rozporządzenia (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 337 z 23.12.2015, str. 1);
- 4) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2016/1011 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie indeksów stosowanych jako wskaźniki referencyjne w instrumentach finansowych i umowach finansowych lub do pomiaru wyników funduszy inwestycyjnych i zmieniającego dyrektywę 2008/48/WE i 2014/17/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 596/2014 (Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016, str. 1).

Ustawa nakłada **na instytucje uczestniczące w obrocie instrumentami finansowymi, tj. firmy inwestycyjne, nowe obowiązki**, w szczególności dotyczące relacji tych podmiotów z ich klientami. Klienci tych instytucji mogą nabywać lub zbywać instrumenty

finansowe oraz produkty inwestycyjne od lub za pośrednictwem firmy (np. banku), jak również mogą korzystać z usług inwestycyjnych, takich jak usługi powiernicze. Przepisy ustawy wyróżniają dwa etapy świadczenia usług inwestycyjnych – etap przed świadczeniem usług inwestycyjnych oraz etap w trakcie świadczenia usług inwestycyjnych i po ich dokonaniu. W obu przypadkach firma inwestycyjna będzie zobowiązana do podjęcia określonych w przepisach ustawy działań. Ustawa nakłada na podmioty rynku finansowego dodatkowe obowiązki, wdraża nowe zasady komunikacji z klientem, poszerza wymogi informacyjne, zapewnia większą transparentność kosztów, a także wprowadza szereg nowych uprawnień dla nadzorców.

Celem wprowadzanych rozwiązań jest to, aby **firmy inwestycyjne, w tym banki, zobowiązane były działać zgodnie z najlepiej pojętymi interesami klientów, a więc uczciwie, sprawiedliwie i profesjonalnie, odpowiednio dostosowując produkty do potrzeb i oczekiwań klienta**. Zasady te dotyczyć będą usług inwestycyjnych i instrumentów finansowych, w tym m.in. zbywalnych papierów wartościowych, jednostek uczestnictwa w przedsiębiorstwach zbiorowego inwestowania (fundusze inwestycyjne), instrumentów rynku pieniężnego, instrumentów pochodnych, usług zarządzania portfelem papierów wartościowych na zlecenie (zarządzanie aktywami), usług doradztwa inwestycyjnego, porad inwestycyjnych o charakterze ogólnym, a także wykonywania zleceń, przyjmowania i przekazywania zleceń klienta.

Ustawa wchodzi w życie, co do zasady, po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Konstytucja Biznesu wchodzi w życie

Konstytucja Biznesu - najbardziej kompleksowa reforma prawa gospodarczego od prawie 30 lat – została podpisana przez Prezydenta. Konstytucja Biznesu to pakiet 5 ustaw zmieniających polską rzeczywistość biznesową. Nowe przepisy mają na celu przede wszystkim budowanie partnerskich relacji między przedsiębiorcami a urzędnikami i ułatwienie założenia oraz prowadzenia firm w Polsce.

Zmiany obejmujące prawie 200 aktów prawnych wejdą w życie w większości po 30 dniach od ogłoszenia w Dzienniku Ustaw.

Konstytucja Biznesu to nowy **fundament** prawa gospodarczego. Jest systemowym wzmocnieniem poprzednich proporzędnych aktywności rządu (np. pakiet #100zmianDlaFirm). Chodzi o: **Prawo** przedsiębiorców, **ustawę** o Rzeczniku Małych i Średnich Przedsiębiorców, **ustawę** o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy, **ustawę** o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium RP i **ustawę** – Przepisy wprowadzające **ustawę** – Prawo przedsiębiorców.

– „Termin podpisania Konstytucji Biznesu przez Prezydenta ma wymiar symboliczny. Idzie wiosna, a nowe przepisy przynoszą świeżość w relacjach administracja publiczna – biznes. Konstytucja Biznesu będzie drogowskazem, dzięki któremu przedsiębiorcy będą mieli w państwie partnera i uzyskają realne gwarancje w swojej codziennej działalności” – **podkreśliła** minister przedsiębiorczości i technologii Jadwiga Emilewicz.

– „Szczególnie ważne są zasady, które od dawna powinny być wyraźnie zaznaczone w polskim prawodawstwie, czyli „co nie jest prawem zabronione, jest dozwolone”, domniemanie uczciwości przedsiębiorcy czy klauzula pewności prawa” – dodał wiceminister przedsiębiorczości i technologii Mariusz Hałady.

Nowe prawo przedsiębiorców zakłada m.in. zmianę relacji przedsiębiorca – administracja w kierunku bardziej przyjaznej i partnerskiej.

Prawo przedsiębiorców

Najważniejszym z elementów Konstytucji jest **Prawo przedsiębiorców**, które zastąpi nowelizowaną ponad 90 razy Ustawę o swobodzie działalności gospodarczej (SDG) z 2004 r.

Prawo przedsiębiorców wprowadza kanon podstawowych zasad dających gwarancje przedsiębiorcom w relacjach z władzą publiczną. Prawo przedsiębiorców jako akt centralny będzie wpływać na sposób stanowienia, interpretacji i stosowania wszystkich przepisów dotyczących działalności gospodarczej.

Do najważniejszych zapisów ustawy należy zaliczyć:

- ustanowienie katalogu praw i obowiązków przedsiębiorców i organów, stanowiących wytyczne dla organów administracji i stawiających granice ich ingerencji w wolność działalności gospodarczej,
- zmianę relacji przedsiębiorca – administracja w kierunku bardziej przyjaznej i partnerskiej, poprzez wprowadzenie m.in. zasady domniemania uczciwości przedsiębiorcy, zasady przyjaznej interpretacji przepisów, jak również kluczowej zasady „co nie jest prawem zabronione, jest dozwolone”,

- wprowadzenie instytucji działalności nierejestrowej (w przypadkach działalności na mniejszą skalę nie powstaje obowiązek rejestracji działalności),
- wprowadzenie tzw. „ulgi na start” (początkujący przedsiębiorcy zostaną zwolnieni z obowiązku uiszczania składek na ubezpieczenia społeczne przez pierwsze 6 miesięcy prowadzenia działalności),
- wydawanie przez organy administracji napisanych prostym językiem „objaśnień prawnych” wyjaśniających skomplikowane przepisy w zakresie działalności gospodarczej, dotyczące praktycznego stosowania tych przepisów,
- ochronę przedsiębiorcy przed negatywnymi konsekwencjami, jeśli jego działania były zgodne z dotychczasową praktyką stosowania przepisów przez organ administracji.

Rzecznik MŚP

Zadaniem Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców będzie stanie na straży i ochrona praw przedsiębiorców, szczególnie tych z sektora MŚP. W zakresie jego kompetencji znajdują się m.in.:

- opiniowanie projektów aktów prawnych dotyczących interesów przedsiębiorców,
- występowanie do odpowiednich organów z wnioskami o podjęcie inicjatywy ustawodawczej, a także do odpowiednich urzędów z wnioskami o wydanie objaśnień prawnych szczególnie skomplikowanych przepisów dotyczących działalności gospodarczej,
- wspieranie mediacji pomiędzy przedsiębiorcami a organami administracji,
- występowanie do Sądu Najwyższego i Naczelnego Sądu Administracyjnego z wnioskiem o rozstrzygnięcie rozbieżności w wykładni przepisów,
- zwracanie się o wszczynanie postępowań administracyjnych i przystępowanie do nich,
- wnoszenie skarg do sądów administracyjnych,
- współpraca z organizacjami pozarządowymi, społecznymi i zawodowymi,
- zwracanie się do odpowiednich organów, organizacji i instytucji z wnioskami o podjęcie odpowiednich działań mogących wpływać pozytywnie na prawa i interesy przedsiębiorców.

CEIDG i punkt informacji dla przedsiębiorcy

Wśród najważniejszych modyfikacji CEIDG znajdują się:

- umożliwienie udostępniania w CEIDG rejestru pełnomocnictw i prokury,
- wprowadzenie zasady automatycznego wznowienia wykonywania działalności po upływie okresu zawieszenia,

- zniesienie limitu czasowego dla zawieszenia działalności wynoszącego 24 miesiące i wprowadzenie możliwości jej zawieszenia na czas nieoznaczony.

Punkt Informacji dla Przedsiębiorcy (PIP) stanowi rozwinięcie obecnego www.biznes.gov.pl. Punkt nie tylko wyjaśni, w jaki sposób załatwić poszczególne sprawy urzędowe, ale też umożliwi np. uiszczanie opłat urzędowych czy uzyskanie zaświadczenia o niezaleganiu z podatkami czy składkami. Punkt przypomni przedsiębiorcom, przez SMS lub e-mail, o zbliżających się terminach urzędowych oraz poinformuje o najważniejszych zmianach w prawie. Będą tam też publikowane wyjaśnienia dotyczące zagadnień prawnych budzących najwięcej wątpliwości w praktyce. Co ważne, do PIP będą mogli zwrócić się wszyscy przedsiębiorcy nawet w najdrobniejszych sprawach.

Przepisy wprowadzające Konstytucję Biznesu

Przewidziane w Prawie przedsiębiorców rozwiązania wymagają zmian w wielu ustawach szczegółowych. Zostały one zawarte w ustawie - Przepisy wprowadzające ustawę Prawo przedsiębiorców oraz inne ustawy dotyczące działalności gospodarczej. Poza odpowiednim zaszczepieniem w polskim systemie prawnym rozwiązań przewidzianych w pozostałych ustawach Konstytucji Biznesu, przepisy wprowadzające regulują praktyczne ułatwienia, zarówno dla przedsiębiorców (np. jednoosobowe firmy będą mogły udzielać prokury, wprowadzenie zasady postępowania się przez przedsiębiorcę w kontaktach z urzędami wyłącznie numerem NIP), jak i wszystkich obywateli (np. możliwe stanie się załatwianie spraw w urzędzie za pomocą SMS-ów oraz innych środków komunikacji). Usuwają ponadto z innych aktów prawnych odniesienia do Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dla inwestorów zagranicznych

Pakiet Konstytucji Biznesu zawiera nową ustawę poświęconą zasadom udziału przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym w Polsce. Do tej pory regulacje te były rozrzucone w trzech różnych ustawach i niespójne. Obecnie inwestorzy zagraniczni otrzymują jeden przejrzysty, spójny akt prawny im dedykowany.

Fundusz Niskoemisyjnego Transportu

Ministerstwo Energii przygotowało [nowelizację](#) ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw, która tworzy Fundusz Niskoemisyjnego Transportu oraz [przewiduje](#) dodatkowe środki m.in. na walkę ze smogiem dla Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

Zadaniem Funduszu będzie finansowanie projektów związanych z rozwojem elektromobilności oraz transportu opartego na paliwach alternatywnych. Natomiast środki, które otrzyma NFOŚiGW, służyć będą realizacji projektów mających na celu zmniejszenie lub uniknięcie szkodliwej emisji substancji gazowych, stałych i ciekłych powodujących zanieczyszczenie powietrza. Dokument został przyjęty przez Radę Ministrów 20 marca 2018 r.

Duże ułatwienia w gospodarowaniu częstotliwościami

Nowe narzędzia dla prezesa UKE, usprawnienia mechanizmów aukcyjnych, zabezpieczające ich przebieg przed nierzetelnym postępowaniem uczestników, czy zapisy dotyczące właściwego oznaczenia telefonów – to tylko niektóre ze zmian przewidzianych przez projekty nowelizacji Prawa telekomunikacyjnego oraz ustawy o radiofonii i telewizji, przekazane właśnie przez Ministerstwo Cyfryzacji do uzgodnień międzyresortowych, konsultacji publicznych i opiniowania.

Głównym celem [nowelizacji](#) jest zwiększenie efektywności gospodarowania widmem radiowym i zapewnienie wzrost zainteresowania wdrażaniem na rynku telekomuni-

kacyjnym nowych technologii, w tym technologii 5G. Dlatego projektowane przepisy zakładają m.in. umożliwienie zmiany udzielonych rezerwacji w zakresie przydzielonych kanałów TV, w celu uwolnienia pasma 700 MHz i przeznaczenie go pod budowę sieci 5G.

Konieczne jest także uproszczenie i przyspieszenie procesu rezerwacji częstotliwości oraz zapewnienie mu właściwego przebiegu. Prezes UKE będzie mógł m.in. z własnej inicjatywy ogłosić przetarg, aukcje lub konkurs na rezerwację częstotliwości, także tych które będą dostępne dopiero w przyszłości. Dzięki temu możliwe będzie płynne uruchamianie nowych usług w pasmach zwalnianych przez dotychczasowe systemy.

Z kolei właściwy przebieg aukcji mają zapewnić podwyższenie wysokości wadium oraz wprowadzenie do ustawy depozytu. To wyeliminuje z nich te podmioty, które albo nie mają realnych zdolności finansowych, by brać udział w aukcji, albo uczestniczą w nich tylko po to, by podbić cenę. Jeśli zwycięzca postępowania (aukcji, konkursu bądź przetargu) nie uiszczy opłaty za dokonanie rezerwacji lub zrezygnuje z ubiegania się o rezerwację, nowelizacja przewiduje wprowadzenie zakazu ubiegania się o rezerwację przez 6 lat.

Dodatkowo proponowana [nowelizacja](#) ma wyeliminować wątpliwości Komisji Europejskiej odnośnie implementacji 3 dyrektyw telekomunikacyjnych (2002/20/WE, 2002/21/WE, 2002/77/WE) oraz dostosować krajowe przepisy do praktyki wynikającej z Dyrektywy radiowej RED (2014/53/UE), dotyczącej m.in. właściwego oznakowania telefonów komórkowych znakami ostrzegawczymi.

OECD pozytywnie ocenia polską gospodarkę

19 marca 2018 r. Organizacja Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) przedstawiła najnowszy raport na temat przeglądu gospodarki Polski. Wskazuje w nim sukcesy naszego kraju w uszczelnianiu systemu podatkowego i ograniczaniu nierównowagi finansów publicznych. OECD co 2 lata ocenia pozycję Polski w różnych obszarach. Tym razem były to: gospodarka, finanse, społeczeństwo, edukacja, zatrudnienie oraz innowacje.

W najnowszym raporcie OECD podkreślono znaczne postępy gospodarcze Polski, które zbliżają ją państw o wyższym poziomie rozwoju. Jednocześnie wskazano na wyzwania,

które stoją przed naszym krajem – takie jak poprawa innowacyjności gospodarki, jakość miejsc pracy, poprawa środowiska biznesowego oraz zdrowe finanse publiczne.

Prezentacja [raportu](#) na temat przeglądu gospodarki Polski odbyła się 19 marca 2018 r. w Ministerstwie Przedsiębiorczości i Technologii. Udział w niej wzięli zastępca sekretarza generalnego OECD Mari Kiviniemi, minister przedsiębiorczości i technologii Jadwiga Emilewicz oraz wiceminister finansów Leszek Skiba, który przedstawił komentarz do raportu w kwestiach makroekonomicznych.

Wysokie tempo wzrostu PKB i dobra sytuacja na rynku pracy

Według OECD ostatnie lata w polskiej gospodarce to okres dobrej koniunktury gospodarczej. Potwierdzeniem tego jest wysokie, 4,6%, tempo wzrostu gospodarczego w 2017 r. – najwyższe od 2011 r. Towarzyszy temu poprawa sytuacji na rynku pracy, gdzie w ostatnich miesiącach notujemy historycznie najniższe poziomy stopy

bezrobocia. Jednocześnie polska gospodarka pozostaje dobrze zrównoważona, inflacja utrzymuje się na niskim poziomie, podobnie jak stan zadłużenia państwa. Stawia to nasz kraj w pozytywnym świetle zarówno w porównaniu do gospodarek rozwiniętych, jak i krajów Europy Środkowo-Wschodniej. Prognozy gospodarcze na kolejne lata również pozostają optymistyczne. Głównym motorem wzrostu gospodarczego ma pozostać konsumpcja prywatna, ale towarzyszyć jej będzie wzrost eksportu oraz inwestycji.

Skuteczna naprawa systemu podatkowego

Raport OECD wskazuje na sukcesy rządu w uszczelnianiu systemu podatkowego i ograniczaniu nierównowagi finansów publicznych. Poprawa ściągальności podatków jest jednym z kluczowych elementów, które umożliwiają realizację najważniejszego celu rządu: wspierania społecznie sprawiedliwego wzrostu gospodarczego przy jednoczesnym prowadzeniu polityki budżetowej zgodnie z ograniczeniami, które wynikają z prawa krajowego i unijnego.

O raporcie OECD

OECD co 2 lata [ocenia](#) pozycję Polski w różnych obszarach społeczno-gospodarczych. Tym razem były to: gospodarka, finanse, społeczeństwo, edukacja, zatrudnienie oraz innowacje.

”

Według OECD ostatnie lata w polskiej gospodarce to okres dobrej koniunktury gospodarczej.

Raporty OECD powszechnie uznaje się za obiektywne i ważne źródło informacji w zakresie sytuacji ekonomicznej i społecznej na świecie.

Do OECD aktualnie należy 35 państw, w tym Polska od 1996 r. Organizacja za swoją misję uważa promowanie rozwiązań, które mają poprawić jakość życia ludzi i stabilność gospodarczą.

[Zobacz raport OECD „Economic Survey of Poland 2018” \(link otwiera nowe okno w innym serwisie prowadzonym w języku angielskim\)](#)

Zmiany w OZE?

Rząd skierował do Sejmu projekt nowelizacji ustawy o odnawialnych źródłach energii i niektórych innych ustaw. Nowe regulacje przyczynią się do efektywniejszego wykorzystania odnawialnych źródeł energii (OZE), wypełnienia zobowiązań międzynarodowych, a także zwiększenia wykorzystania produktów ubocznych z rolnictwa i przemysłu wykorzystujących surowce rolnicze do celów energetycznych.

Projekt obejmuje nowelizację trzech ustaw: o odnawialnych źródłach energii, o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych oraz Prawo budowlane (w przypadku dwóch ostatnich zmiany dotyczą zasad budowy i opodatkowania farm wiatrowych).

Proponowane [rozwiązania](#) wychodzą naprzeciw oczekiwaniom przedsiębiorców działających w obszarze energetyki [odnawialnej](#). Zapewniają też harmonizację polskich regulacji z unijnymi dotyczącymi pomocy publicznej, określonymi w „Wytycznych w sprawie pomocy państwa na ochronę środowiska i cele związane z energią w latach 2014–2020”, a także **usuwać wątpliwości interpretacyjne, prawne i redakcyjne w różnych obszarach obecnej ustawy.**

Nowe regulacje wpisują się również w realizację celów wskazanych w dokumentach strategicznych: Strategii na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju (SOR), Krajowym Planie Działania w zakresie energii ze źródeł odnawialnych (KPD) oraz projekcie Polityki Energetycznej Polski do roku 2030 (PEP 2030).

Zaproponowane zmiany w przepisach wprowadzają:

- **nowe brzmienie definicji:** biomasy, biomasy pochodzenia rolniczego, biowęgla, dedykowanej instalacji spalania biomasy, hybrydowej instalacji oze, instalacji oze,

małej instalacji, mikroinstalacji, modernizacji, spółdzielni energetycznej, stałej ceny zakupu i toryfikatu (chodzi o wysokoenergetyczne paliwo stałe).

- możliwość **monitorowania** oraz oceny **rozwoju generacji rozproszonej** (produkcja energii przez mikro instalacje OZE).
- **usprawnienia systemu aukcyjnego w energetyce** – dostosowano go do potrzeb i możliwości małych wytwórców energii, np. małych elektrowni wodnych i instalacji biogazowych.
- **nowe mechanizmy wsparcia** dla małych wytwórców energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii (instalacje o mocy do 500 kW i od 500 kW do 1 MW mocy zainstalowanej elektrycznej) dla wybranych technologii (hydroenergetyka i biogaz), który zapewni im lepsze dopasowanie do dynamicznie zmieniających się uwarunkowań na rynku energii elektrycznej.

Wprowadzono nowy mechanizm rozliczeń zakładający zakup niewykorzystanej energii elektrycznej po gwarantowanej cenie. Stała cena zakupu ma stanowić 90 proc. ceny referencyjnej dla danego typu instalacji i będzie waloryzowana corocznie średniorocznym wskaźnikiem cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem z poprzedniego roku kalendarzowego. **Rozwiązanie to przyczyni się do rozwoju instalacji oze o niewielkich mocach, które nie miałyby szans konkurować w systemie aukcyjnym.**

Wprowadzono dwie możliwości sprzedaży nadwyżek energii wyprodukowanej przez wytwórców, którzy zakwalifikują się do systemu sprzedaży energii elektrycznej po stałej cenie: sprzedaż do sprzedawcy zobowiązanego albo sprzedaż do podmiotu innego niż sprzedawca zobowiązany wraz z prawem wytwórcy do pokrycia ujemnego salda.

Jeśli chodzi o rozwój biogazowni to zapewni on lepsze zagospodarowanie odpadów pochodzenia organicznego z oczyszczalni ścieków i składowisk odpadów oraz produktów ubocznych produkcji rolnej, a ponadto przyczyni się do poprawy środowiska naturalnego oraz jakości życia mieszkańców dzięki dodatkowej redukcji odoru, pochodzącego m.in. ze składowisk odpadów i oczyszczalni ścieków.

Z kolei rozwój elektrowni wodnych będzie miał szczególne znaczenie w kontekście realizacji celów środowiskowych, społecznych i gospodarczych. Obiekty te pełnią bowiem wiele pozytywnych funkcji w środowisku przyrodniczym i gospodarce, a także w życiu społecznym i kulturalnym. Najczęściej chodzi o zwiększanie retencji wody, funkcje przeciwpowodziowe, konserwację koryt rzek, odbudowę i utrzymywanie infrastruktury hydrotechnicznej, poprawę parametrów sieci energetycznej, magazynowanie energii, tworzenie miejsc pracy, a także dbanie o zabytkowe obiekty hydrotechniczne, stanowiące część dziedzictwa kulturowego.

- zaproponowano także rozwiązania dotyczące sektora energetyki wiatrowej. Jedną z regulacji zakłada, że dotychczasowe pozwolenia na budowę dotyczące elek-

trówni wiatrowych zachowają moc, o ile w ciągu 5 lat – licząc od lipca 2016 r., czyli wejścia w życie ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych – wydane zostanie pozwolenie na ich użytkowanie.

- wprowadzono rozwiązania, które będą chronić mieszkańców i właścicieli działek, na których są ulokowane elektrownie wiatrowe przed ewentualnymi szkodami wynikającymi z ich funkcjonowania. Zagwarantowano np. dzierżawcy przywrócenie udostępnionej działki w stanie niepogorszonym (czyli w stanie pierwotnym) – po zakończeniu eksploatacji elektrowni wiatrowej.
- przedstawiono nową regułę kumulacji pomocy publicznej. Jednym z warunków dopuszczalności tej pomocy jest wymóg, aby pomoc operacyjna została pomniejszona o wszelką uprzednio otrzymaną pomoc inwestycyjną. Warunek ten stanowi tzw. regułę kumulacji, której celem jest zapewnienie, aby pomoc (lub innego rodzaju wsparcie) na jedno przedsięwzięcie – udzielana z różnych źródeł – miała charakter proporcjonalny, tj. była ograniczona do minimum niezbędnego do przeprowadzenia tego przedsięwzięcia. Celem systemów wsparcia operacyjnego oze jest stworzenie impulsów do rozwoju technologii wytwarzania, które bez tej pomocy nie rozwinęłyby się. Dzięki wsparciu operacyjnemu realizowany projekt będzie rentowny, czyli zapewni satysfakcjonującą stopę zwrotu.
- założono likwidację zbędnych elementów zawartych w oświadczeniach składanych przez wytwórców energii w instalacjach oze. Oświadczenia te, składane pod rygorem odpowiedzialności karnej, zawierają m.in.: informacje o wykorzystaniu surowca energetycznego, wartości otrzymanej pomocy publicznej oraz proponowanej w ofercie aukcyjnej wysokości ceny sprzedaży energii elektrycznej z oze.

- doprecyzowano elementy zbiorczego raportu rocznego prezesa Urzędu Regulacji Energetyki. Jest to konieczne ze względu na dokonanie wcześniejszych zmian w ustawie oze, wprowadzonych 1 lipca 2016 r., zakładających uwzględnienie w tych raportach m.in. informacji z rejestrów i sprawozdań.

Zmiany regulacji – co do zasady – wejdą w życie po 14 dniach od daty ich ogłoszenia w Dzienniku Ustaw.

Zmiany ustawy o transporcie drogowym?

Rządowy projekt nowelizacji wprowadza lepszy nadzór nad rynkiem usług przewozowych w Polsce. Eliminuje również nieuczciwą konkurencję między przewoźnikami oraz zapewnia większą ochronę rynku wewnętrznego przed nieuczciwą konkurencją ze strony przewoźników spoza Unii Europejskiej.

Doprecyzowuje ponadto obowiązujące przepisy dotyczące kontroli przestrzegania obowiązków i warunków przewozu drogowego. Propozycje MI dostosowują polskie prawo do rozwiązań obowiązujących w UE.

Rejestr domen pomaga w walce z internetowym hazardem

Dostawcy internetu od 1 lipca 2017 r. mają nowe obowiązki dotyczące uniemożliwiania dostępu do stron internetowych z hazardem. To krok przewidziany w nowelizacji ustawy hazardowej z 2016 r., który ma zapewniać większe bezpieczeństwo graczom oraz zwalczać zagrożenia związane z nielegalnym hazardem.

Od 1 lipca 2017 r. przedsiębiorcy telekomunikacyjni, którzy świadczą usługę dostępu do internetu, mają obowiązek:

1. nieodpłatnego uniemożliwienia dostępu do stron www, które wykorzystują nazwy domen internetowych, wpisanych do „[Rejestru domen służących do oferowania gier hazardowych niezgodnie z ustawą](#)” (link otwiera nowe okno w innym serwisie)¹,
2. nieodpłatnego przekierowania połączeń (odwołujących się do nazw domen wpisanych do Rejestru) do komunikatu na stronie internetowej Ministerstwa Finansów, że strona www, z którą podjęto próbę połączenia, jest wykorzystywana do nielegalnego oferowania gier hazardowych².

Zwalczanie szarej strefy w hazardzie

Regulacje te zostały wprowadzone w nowelizacji ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych, która weszła w życie 1 kwietnia 2017 r. Zmierzają one do zapewnienia najwyższego poziomu ochrony uczestnikom gier hazardowych i podniesienia poziomu świadomości społeczeństwa co do zagrożeń związanych z nielegalnym hazardem. Chodzi również o ograniczenie szarej strefy w środowisku gier hazardowych, szczególnie w internecie.

Rejestr nielegalnych domen www

Dzięki nowelizacji utworzono m.in. „Rejestr domen służących do oferowania gier hazardowych niezgodnie z ustawą” (pod adresem hazard.mf.gov.pl), prowadzony przez Ministra Finansów.

Są tam wpisywane nazwy domen internetowych, wykorzystywanych do urządzania gier hazardowych bez koncesji, zezwolenia lub zgłoszenia wymaganego przez ustawę, dla usługobiorców w Polsce³.

Wysokie konsekwencje finansowe

Ministerstwo Finansów jednocześnie poinformowało, że przedsiębiorca telekomunikacyjny, który nie wywiązuje się z obowiązków dotyczących blokowania lub przekierowywania domen z nielegalnym hazardem, podlega karze pieniężnej w wysokości do 250 tys. zł.

Przedsiębiorca telekomunikacyjny, który nie wywiązuje się z obowiązków, naraża się na olbrzymią karę.

1. domeny zostaną usunięte z systemów teleinformatycznych przedsiębiorców telekomunikacyjnych, służących do zamiany nazw domen internetowych na adres IP – art. 15f ust. 5 pkt 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 165).

2. art. 15f ust. 5 pkt 2 ustawy.

3. art. 15f ust. 4 pkt 1 ustawy.

Wkrótce kolejne ważne ustawy dla biznesu

Parlament pracuje nad 2 kolejnymi ważnymi dla przedsiębiorców projektami ustaw przygotowanymi przez Ministerstwo Przedsiębiorczości i Technologii. Są to regulacje prawne dotyczące sukcesji firm i specjalnych stref ekonomicznych.

– „Ustawa o sukcesji firm odpowiada m.in. na potrzeby ponad 200 tys. przedsiębiorców, którzy mają już ponad 65 lat. Chcemy, by byli spokojni o swoje dziedzictwo; dzięki nowym przepisom ich firmy nie znikną wraz z ich odejściem” – powiedziała minister przedsiębiorczości i technologii Jadwiga Emilewicz, odnosząc się do projektu pierwszej z ustaw.

Kontynuacja działalności firmy po odejściu przedsiębiorcy

Ustawa o sukcesji firm jest szczególnie ważna dla firm jednoosobowych, w tym rodzinnych. Obecnie, kiedy umiera właściciel firmy wpisanej do Centralnej Ewidencji i Działalności Gospodarczej (CEIDG), jego spadkobiercy nie mogą płynnie kontynuować prowadzenia biznesu, co w wielu przypadkach oznacza koniec przedsiębiorstwa.

Dzieje się tak dlatego, że śmierć przedsiębiorcy powoduje wygaśnięcie wielu uprawnień, np. do korzystania z firmy, NIP-u czy też zezwoleń oraz koncesji. Śmierć przedsiębiorcy wpisanego do CEIDG powoduje też wygaśnięcie wielu kontraktów handlowych i oznacza utratę pracy przez osoby zatrudnione w przedsiębiorstwie.

Będzie możliwość dalszego prowadzenia działalności

Ta niekorzystna dla przedsiębiorców sytuacja zmieni się dzięki ustawie o zarządzie sukcesyjnym przedsiębiorstwem osoby fizycznej. Nowe prawo zakłada, że po śmierci właściciela przedsiębiorstwa firma będzie mogła zachować pracowników, NIP i ciągłość rozliczeń podatkowych, możliwe będzie wykonywanie koncesji czy zezwoleń uzyskanych przez przedsiębiorcę, a także zawartych przez niego kontraktów handlowych. Nowe przepisy dadzą przedsiębiorcom możliwość łatwego powołania tzw. zarządcy sukcesyjnego, który przejmie prowadzenie firmy po śmierci właściciela.

Ustawa przewiduje też „mechanizm awaryjny” – powołanie zarządcy sukcesyjnego przez spadkobierców lub małżonka przedsiębiorcy. Może to nastąpić w terminie 2 miesięcy od śmierci. Zarządca sukcesyjny będzie mógł prowadzić firmę aż do działu spadku, maksymalnie 2 lata. Sąd w szczególnych przypadkach będzie miał możliwość przedłużenia zarządu sukcesyjnego na okres do 5 lat. To czas, w którym można przeprowadzić wszystkie formalności spadkowe i podjąć decyzję co do dalszych losów firmy.

Polska strefą inwestycji

– „Ustawa o zasadach wspierania inwestycji sprawi, że cała Polska stanie się strefą inwestycji, z czego skorzystać będą mogły także małe i średnie firmy” – podkreśliła minister Emilewicz, odnosząc się do drugiej z procedowanych ustaw.

Do tej pory specjalne strefy ekonomiczne kojarzyły się z dużym biznesem. Dzięki nowym przepisom z zachęt podatkowych będą mogli korzystać także mniejsi przedsiębiorcy. Do najważniejszych zmian trzeba zaliczyć to, że MŚP nie będą musiały przenosić się do stref i inwestować z dala od dotychczasowego obszaru działania. Zlikwidowana zostanie też długotrwała i obciążająca przedsiębiorcę procedura zmiany granic SSE.

Aby przedsiębiorca mógł uzyskać zwolnienie z podatku, będzie musiał ponieść nakłady inwestycyjne. Ale ich wymagany poziom będzie tym niższy, im wyższe jest bezrobocie w danym powiecie (w takich regionach inwestycje będą mogły liczyć na szczególne premiovanie). W dodatku na poziom wspomnianych nakładów będzie miała wpływ wielkość firmy.

Kto jeszcze będzie szczególnie premiovany?

Dodatkowe preferencje otrzymają również inwestycje w miastach średnich tracących funkcje gospodarcze. Należy podkreślić, że brane pod uwagę będą przede wszystkim przedsięwzięcia, które mają wpływ na konkurencyjność i innowacyjność regionalnych gospodarek, a w konsekwencji na rozwój całego kraju.

Chodzi m.in. o transfer wiedzy czy prowadzenie działalności B+R, ale także zapewnienie pracownikom korzystnych warunków. Na plus będzie też przemawiać współpraca ze szkolnictwem zawodowym i tworzenie specjalistycznych klas.

„Te ustawy to kolejny po Konstytucji Biznesu krok, by nasz kraj coraz silniej wspierał osoby z genem przedsiębiorczości i innowacji” – [podsumowała](#) minister Emilewicz.

Reklamacje także elektronicznie

23 marca 2018 r. weszły w życie zmiany rozporządzenia Ministra Infrastruktury i Budownictwa oraz Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej w sprawie ustalania stanu przesyłek oraz postępowania reklamacyjnego.

[Rozporządzenie](#) reguluje zasady wnoszenia i rozpatrywania reklamacji w transporcie kolejowo-drogowym. Przewiduje mniej formalności przy składaniu reklamacji i usprawnienie komunikacji z przedsiębiorcami kolejowymi. Reklamacje można wносить drogą elektroniczną – za pośrednictwem e-maila lub internetowego formularza kontaktowego. Warunkiem jest jednak wskazanie przez przewoźnika takiej możliwości.

Nowa ustawa o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu

Podmioty, które świadczą usługi wymiany waluty wirtualnej (w tym [kryptowaluty](#)), będą zawiadamiać Generalnego Inspektora Informacji Finansowej (GIIF) o podejrzanych transakcjach.

Nowa [ustawa](#) zastępuje obowiązującą ustawę z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu i ma na celu dostosowanie prawa krajowego do europejskich regulacji. Wskazano nowe kategorie instytucji obowiązanych do przekazywania informacji o transakcjach dokonanych w gotówce o wartości równej lub przekraczającej równowartość 10.000 euro oraz nowe zadania i uprawnienia Generalnego Inspektora Informacji Finansowej.

Celem [ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu](#) jest dostosowanie polskiego systemu prawnego do przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę (UE) 2015/849 w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu i zmieniającej dyrektywę 2009/101/WE (COM(2016) 450 final), zwanej dalej „dyrektywą 2015/849”, oraz znowelizowanych zaleceń Financial Action Task Force (FATF), a także zwiększenie efektywności krajowego systemu przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu. Nowe przepisy wykorzystują też doświadczenia związane ze stosowaniem przepisów ustawy z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.

W rozwiązaniach ustawy uwzględniono również zalecenia kierowane pod adresem krajowego systemu przeciwdziałania

praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu przez Komitet Ekspertów ds. Oceny Środków Zapobiegania Praniu Pieniędzy i Finansowaniu Terroryzmu – MONEYVAL.

Określony w ustawie katalog instytucji obowiązanych uwzględnia regulację dyrektywy 2015/849, w której wskazano kategorie podmiotów zobowiązanych do stosowania przepisów o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.

Ponadto w ustawie doprecyzowano zakres, w jakim obowiązki instytucji obowiązanych spoczywają na stowarzyszeniach posiadających osobowość prawną oraz fundacjach, wskazując, że dotyczy on wyłącznie przypadków przyjęcia lub dokonania płatności w gotówce o wartości równej bądź przekraczającej równowartość 10.000 euro. Próg 10.000 euro został skorelowany z progiem 10.000 euro wskazanym w dyrektywie 2015/849.

Ograniczony został też zakres, w jakim adwokaci, radcy prawni, prawnicy zagraniczni oraz doradcy podatkowi będą podlegać obowiązkom związanym z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu. Z kolei rozszerzeniu uległ katalog transakcji, w związku z którymi na notariuszach będą spoczywać obowiązki instytucji obowiązanych, co wynika z praktycznych doświadczeń stosowania dotychczasowych przepisów.

Fundamentalne dla ustawy pojęcia „prania pieniędzy” oraz „finansowania terroryzmu” zostały zdefiniowane poprzez odwołanie się do czynów karalnych, stypizowanych, odpowiednio, w art. 299 oraz art. 165a Kodeksu karnego. Tym samym, w odniesieniu do prania pieniędzy zrezygnowano z przysparzającej szeregu wątpliwości o charakterze interpretacyjnym definicji legalnej tego pojęcia, skonstruowanej wyłącznie na potrzeby przepisów o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.

Nowe przepisy określają organy administracji rządowej właściwe w sprawach przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, zadania GIIF, zasady współpracy z GIIF, procedurę sporządzania rocznego sprawozdania przedstawianego przez GIIF Prezesowi Rady Ministrów, zasady wyłączenia GIIF od wykonywania zadań oraz kwestie delegacji osób zatrudnionych w innych organach i jednostkach administracji publicznej do pracy w jednostce organizacyjnej wspomagającej GIIF w realizowaniu jego zadań.

Tworzy również mechanizm do pozyskiwania oraz przetwarzania przez Generalnego Inspektora informacji istotnych dla realizacji jego zadań, poza informacjami przekazywanymi przez instytucje obowiązane.

Ograniczony został też zakres, w jakim adwokaci, radcy prawni, prawnicy zagraniczni oraz doradcy podatkowi będą podlegać obowiązkom związanym z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.

W ustawie uregulowano zasady funkcjonowania Komitetu Bezpieczeństwa Finansowego, jako ciała o charakterze opiniodawczo-doradczym działającego przy GIIF. Określono także w sposób szczegółowy obowiązki instytucji obowiązanych do zastosowania środków bezpieczeństwa finansowego.

Nowe przepisy wprowadzają prawne ramy procedury wstrzymania transakcji oraz blokady rachunku. Regulacje te, w przeważającej mierze, oparte są na obecnie obowiązujących przepisach normujących te zagadnienia, zawartych w rozdziale 5 ustawy z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem rozdziału 6, art. 194 i art. 195, które wchodzi w życie po upływie 18 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Większa ochrona dla abonentów

Sejm przyjął już nowelizację Prawa telekomunikacyjnego. To bardzo ważny akt, przede wszystkim dla obywateli. Regulujemy w nim dwa główne obszary: pierwszy – dotyczący tzw. smsów premium rate oraz drugi – dotyczący ujednolicenia przepisów, by abonent był chroniony tak, jak pozostali konsumenci.

Ministerstwo Cyfryzacji postanowiło ograniczyć nieuczciwe praktyki związane z szeroko pojętymi usługami *premium rate*, czyli o podwyższonej opłacie. Dotyczy to najczęściej drogich smsów. Główny cel przygotowanej nowelizacji to kompleksowa ochrona konsumentów, ale i wyposażenie regulatora rynku telekomunikacyjnego w dodatkowe, skuteczne narzędzia.

Najważniejsze **zmiany**:

1. Ochrona abonenta przed nieprzewidzianymi rachunkami za usługi o podwyższonej opłacie i niechcianymi usługami:

- Wzmacniamy regulacje dotyczące progów kwotowych na tzw. usługi *Premium Rate*, czyli drogich, dodatkowo płatnych smsów. Do dotychczasowych trzech progów: 35, 100 i 200 zł dodajemy próg 0 zł (czyli całkowita blokada tego rodzaju usług),

- Obecnie abonent może, ale nie musi określać, czy chce korzystać z usługi smsów o podwyższonej opłacie. A jeśli chce – do jakiej kwoty. W efekcie jest to furtka do nadużyć dla nieuczciwych firm. Zgodnie z naszym projektem, jeśli abonent nie określi żadnego progu – progiem domyślnym będzie 35 zł,
- Przekroczenie progu skutkuje koniecznością poinformowania abonenta o tym fakcie i automatyczną blokadą połączeń na numery Premium. Obecnie blokada jest uruchamiana dopiero na żądanie abonenta – projekt wprowadza obowiązek uruchomienia jej natychmiast po osiągnięciu wybranego lub domyślnego progu,
- Chcemy zwiększyć świadomość abonentów co do charakteru usługi, którą zamawiają – abonent będzie musiał wyrazić zgodę na świadczenie usług bezpośrednio przed rozpoczęciem świadczenia, co zwiększy świadomość abonentów co do charakteru usługi, którą zamawiają – np. świadczenie cyklicznej, powtarzalnej usługi SMS Premium (np. dowcip dnia),
- Wprowadzamy możliwość blokowania połączeń nawet w przypadku, gdy są bezpłatne. Chodzi o ochronę głównie dzieci przed nieprzeznaczonymi dla nich treściami,
- Zobowiązujemy dostawcę tego rodzaju usług do zamieszczania informacji o nich na rachunku telefonicznym. Dzięki temu abonent będzie świadomy gdzie kierować reklamację,
- Jeśli dojdzie do nadużyć lub niedopełnienia obowiązków, abonent nie będzie mógł być obciążony opłatą.

2. Uporządkowanie rejestru usług o podwyższonej opłacie, prowadzonego przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej (regulator rynku telekomunikacyjnego):

- Podmiot realizujący dodatkowe świadczenie (czyli treść, a nie usługę telekomunikacyjną) będzie musiał podać więcej informacji w zgłoszeniu, m.in. wskazać adres poczty elektronicznej i numer telefonu, które umożliwią skuteczny kontakt z dostawcą usługi,
- Zgłoszenie będzie zawierać oświadczenie o prawdziwości danych w zgłoszeniu – odpowiedzialność karna za podanie nieprawdziwych danych – obecnie brak jest takiej sankcji,
- Nowy termin zgłoszenia usługi do rejestru – 14 a nie 7 dni przed rozpoczęciem świadczenia,
- Na dostawcach dodatkowego świadczenia ciążyć będzie obowiązek stałej aktualizacji danych zawartych w rejestrze, aby rejestr zawierał tylko aktualne dane o faktycznie oferowanych na rynku usługach,

- Operator (a zatem podmiot, na czyjej infrastrukturze oferowane będą usługi – może być niezależny od dostawcy usługi o podwyższonej opłacie) będzie miał obowiązek blokować usługi niewpisane do rejestru, co wymusi na podmiotach zamierzających oferować tego rodzaju usługi, wpisywanie się i dbanie o aktualność danych w rejestrze.

3. Nowe narzędzia Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej:

Prezes UKE będzie mógł w drodze decyzji nakazać:

- Przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu - zablokowanie dostępu do numeru lub pobierania opłat za usługi Premium,
- Podmiotowi realizującemu dodatkowe świadczenie - zaprzestanie świadczenia usługi,
- Usługodawcy (np. portalowi społecznościowemu) - usunięcie informacji promocyjnych lub reklamowych usług Premium,
- Wprowadzenie kar za brak blokowania usług o podwyższonej opłacie niewpisanych do rejestru.

Dostosowania wymagały także te przepisy Prawa telekomunikacyjnego, które odnoszą się do obowiązków operatorów względem abonentów, mające zapewnić mu taką ochronę, jaka dzisiaj wynika z przepisów ustawy o prawach konsumenta.

Najważniejsze zmiany:

- Możliwość zawarcia umowy w formie dokumentowej, która jest znacznie bardziej odformalizowaną formą zawierania umów od formy pisemnej (wymagającej odręcznego podpisu) i formy elektronicznej (wymagającej podpisania kwalifikowanym podpisem elektronicznym). Umowa będzie mogła być zawarta np. poprzez sms czy też email;

- Abonent zawierający, z różnych przyczyn, umowę w formie pisemnej (bo np. nie korzysta z nowoczesnych technologii) będzie otrzymywał od operatora cennik i regulamin usługi również w tej formie, co pozwoli osobom wykluczonym cyfrowo otrzymać te dokumenty w postaci, w jakiej będą w stanie się z nimi zapoznać – wyeliminowane zostaną przypadki, kiedy ktoś, kto nie korzysta z Internetu bądź nie posiada komputera, otrzyma regulamin i cennik np. na płycie CD lub na założone przez operatora konto abonenckie, do którego taka osoba nie będzie w stanie dotrzeć;
- Przyjęcie zasady, że komunikacja z abonentem odbywać się będzie w tej samej formie, w jakiej została zawarta umowa. Dokonując wyboru formy zawarcia umowy abonent wybierać będzie najbardziej dogodną dla siebie formę komunikacji z dostawcą. Forma ta może być zmieniona na żądanie abonenta.

Nowe obowiązki firm inwestycyjnych

Nowe rozwiązania mają zapewnić wzrost konkurencyjności i efektywności rynków finansowych w Polsce i Unii Europejskiej oraz zwiększyć bezpieczeństwo ich uczestników. Ustawa wprowadza m.in. nową kategorię systemu obrotu – zorganizowaną platformę obrotu – OTF, która będzie służyć obrotowi obligacjami, strukturyzowanymi produktami finansowymi, uprawnieniami do emisji oraz instrumentami pochodnymi.

Celem **ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw** jest dokonanie niezbędnych zmian krajowego porządku prawnego, mających na celu wdrożenie, lub też zapewnienie stosowania 4 europejskich regulacji dotyczących rynku kapitałowego, tj.:

- 1) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniającej dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 349, z późn. zm.) – tzw. dyrektywy MiFID II;

- 2) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 84, z późn. zm.);
- 3) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2015/2365 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie przejrzystości transakcji finansowanych z użyciem papierów wartościowych i ponownego wykorzystania oraz zmiany rozporządzenia (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 337 z 23.12.2015, str. 1);
- 4) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2016/1011 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie indeksów stosowanych jako wskaźniki referencyjne w instrumentach finansowych i umowach finansowych lub do pomiaru wyników funduszy inwestycyjnych i zmieniającego dyrektywę 2008/48/WE i 2014/17/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 596/2014 (Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016, str. 1).

Ustawa nakłada **na instytucje uczestniczące w obrocie instrumentami finansowymi, tj. firmy inwestycyjne, nowe obowiązki**, w szczególności dotyczące relacji tych podmiotów z ich klientami. Klienci tych instytucji mogą nabywać lub zbywać instrumenty finansowe oraz produkty inwestycyjne od lub za pośrednictwem firmy (np. banku), jak również mogą korzystać z usług inwestycyjnych, takich jak usługi powiernicze. Przepisy ustawy wyróżniają dwa etapy świadczenia usług inwestycyjnych – etap przed świadczeniem usług inwestycyjnych oraz etap w trakcie świadczenia usług inwestycyjnych i po ich dokonaniu. W obu przypadkach firma inwestycyjna będzie zobowiązana do podjęcia określonych w przepisach ustawy działań. Ustawa nakłada na podmioty rynku finansowego dodatkowe obowiązki, wdraża nowe zasady komunikacji z klientem, poszerza wymogi informacyjne, zapewnia większą transparentność kosztów, a także wprowadza szereg nowych uprawnień dla nadzorców.

Celem wprowadzanych rozwiązań jest to, aby **firmy inwestycyjne, w tym banki, zobowiązane były działać zgodnie z najlepiej pojętymi interesami klientów, a więc uczciwie, sprawiedliwie i profesjonalnie, odpowiednio dostosowując produkty do potrzeb i oczekiwań klienta**. Zasady te dotyczyć będą usług inwestycyjnych i instrumentów finansowych, w tym m.in. zbywalnych papierów wartościowych, jednostek uczestnictwa w przedsiębiorstwach zbiorowego inwestowania (fundusze inwestycyjne), instrumentów rynku pieniężnego, instrumentów pochodnych, usług zarządzania portfelem papierów wartościowych na zlecenie (zarządzanie aktywami), usług doradztwa inwestycyjnego, porad inwestycyjnych o charakterze ogólnym, a także wykonywania zleceń, przyjmowania i przekazywania zleceń klienta.

Ustawa wchodzi w życie, co do zasady, po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Nowy rodzaj umowy dla pracowników sezonowych

Trwają intensywne prace nad **wprowadzeniem specjalnej umowy dla pracowników sezonowych**. Nowy rodzaj umowy zapewni dostęp do ochrony zdrowia i ubezpieczenia wypadkowego dla pomocnika, przy jednoczesnym minimum obciążeń administracyjno-fiskalnych dla rolnika.

Rada Ministrów przyjęła już **projekt** ustawy o zmianie ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników oraz niektórych innych ustaw, przedłożony przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Zawarte w projekcie rozwiązanie wychodzi naprzeciw oczekiwaniom rolników korzystających ze wsparcia innych osób przy zbiorach owoców i warzyw.

Najważniejsza zmiana dotyczy zabezpieczenia społecznego pomocników rolnika, pracujących przy zbiorach w gospodarstwie rolnym. Dotyczy to zwłaszcza takich gatunków owoców i warzyw, które dojrzewają jednocześnie w krótkim okresie czasu i muszą być zbierane ręcznie ze względu na dużą podatność na zniszczenie i zepsucie. W sytuacjach wymagających wsparcia przy zbiorach nagminnie stosowane są umowy o dzieło, które nie zabezpieczają osób przy nich pracujących i nie przystają do charakteru prowadzonej pracy. Dlatego zaproponowano, aby podstawą świadczenia pomocy przy zbiorach był nowy rodzaj umowy cywilnoprawnej, zawieranej przez rolnika (prowadzącego gospodarstwo rolne) z osobą pomagającą przy zbiorach (pomocnikiem rolnika).

Umowa o pomocy przy zbiorach będzie stosowana do czynności obejmujących:

- zbieranie owoców lub warzyw;
- usuwanie zbędnych części roślin;
- klasyfikowanie lub sortowanie zerwanych lub zebranych owoców lub warzyw, lub wykonywanie innych czynności mających na celu przygotowanie tych owoców lub warzyw do transportu, przechowywania lub sprzedaży;
- wykonywanie innych czynności związanych z pielęgnowaniem i poprawą jakości plonów.

Umowa o pomocy przy zbiorach (na odpłatne wykonywanie tych prac) będzie zawierana na okres nie dłuższy niż 120 dni w ciągu roku kalendarzowego. Rolnik będzie zgłaszał pomocników do ubezpieczenia w ciągu 7 dni od rozpoczęcia świadczenia pracy.

Rolnik, w którego gospodarstwie pomocnik będzie wykonywał czynności określone w umowie o pomocy przy zbiorach, będzie opłacał za pomocnika składki na ubezpieczenie wypadkowe oraz zdrowotne (za dany miesiąc do 15 dnia następnego miesiąca). W zamian pomocnik będzie miał prawo do jednorazowego odszkodowania, w sytuacji gdyby doszło do wypadku w gospodarstwie rolnym w związku z wykonywaniem przez niego czynności określonych w umowie o pomocy przy zbiorach oraz dostęp do ochrony zdrowia. Składki na ubezpieczenie zdrowotne rolnik będzie opłacał za pomocnika w wysokości takiej jaka jest przewidziana za domowników rolników prowadzących działalność wyłącznie w zakresie działań specjalnych produkcji rolnej.

Projekt ustawy został skierowany do dalszych prac w Parlamencie.

Projekt nowelizacji ustawy Prawo farmaceutyczne

Rządowy projekt tzw. małej nowelizacji prawa farmaceutycznego ma przede wszystkim dostosować polskie regulacje do przepisów unijnych.

– „Dzięki przyjętym przez rząd **przepisom** Polska będzie bardziej atrakcyjna jako miejsce prowadzenia badań klinicznych. Uzyskanie pozwolenia na takie badanie będzie o wiele prostsze – **stwierdziła** Iga Lipska, dyrektor Departamentu Polityki Lekowej i Farmacji.

– „Inne ważne kwestie, które reguluje **nowelizacja**, dotyczą m.in. walki z nielegalnym wywozem leków za granicę oraz zapobiegania konfliktom interesów wewnątrz Państwowej Inspekcji Farmaceutycznej.

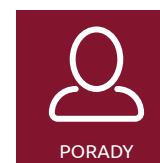
Co się zmieni?

- **Będzie łatwiej o badania kliniczne** – uproszczono procedurę uzyskania pozwolenia na prowadzenie badania klinicznego. Sponsor składa do prezesa Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych oraz do komisji bioetycznej wnioski o pozwolenie na rozpoczęcie badania. Projekt znosi konieczność dołączania do niego umów dotyczących badania klinicznego zawieranych między stronami biorącymi udział w badaniu. Takie rozwiązanie jest powszechne w innych krajach. Dzięki zmianom Polska będzie bardziej atrakcyjna jako miejsce prowadzenia badań klinicznych.
- **Zapobieganie konfliktowi interesów będzie bardziej skuteczne** – projekt wprowadza nowe przepisy dotyczące Państwowej Inspekcji Farmaceutycznej, które mają zapobiegać konfliktowi interesów. Osoby odpowiedzialne za nadzór nad produktami leczniczymi nie będą mogły posiadać żadnych powiązań finansowych z branżą farmaceutyczną.
- **Zakaz jednoczesnego prowadzenia działalności leczniczej i obrotu hurtowego produktami leczniczymi** – aby ograniczyć zjawisko tzw. odwróconego łańcucha dystrybucji leków i związanego z nim nielegalnego wywozu deficytowych produktów leczniczych, nowelizacja zakazuje jednoczesnego prowadzenia działalności leczniczej i obrotu hurtowego produktami leczniczymi. Dotychczas najpopularniejszym „modelem” nielegalnego wywozu było skupowanie produktów leczniczych z aptek pod pozorem prowadzenia działalności leczniczej, a następnie wywożenie ich za granicę w ramach pozorowanej działalności hurtowni farmaceutycznej prowadzonej przez ten sam podmiot gospodarczy. Nowelizacja zahamuje ten proceder.
- **Nie będzie kar za brak przekazania danych do ZSMOPL – projekt zawiesza (do 30 września 2018 r.) stosowanie przepisów** ustawy związanych z funkcjonowaniem Zintegrowanego Systemu Monitorowania Obrotu Produktów Leczniczych. Dotyczą one głównie:
 - nakładania kar pieniężnych na przedsiębiorców prowadzących obrót produktami leczniczymi, refundowanymi środkami spożywczymi specjalnego przeznaczenia żywieniowego i refundowanymi wyrobami medycznymi;

”

Polska będzie bardziej atrakcyjna jako miejsce prowadzenia badań klinicznych. Uzyskanie pozwolenia na takie badanie będzie o wiele prostsze.

- obowiązku przekazywaniu do Zintegrowanego Systemu Monitorowania Obrotu Produktami Leczniczymi określonych danych o obrocie produktami leczniczymi.
- **Zmienią się kryteria zatrudniania inspektorów ds. obrotu hurtowego w Głównym Inspektoracie Farmaceutycznym** – projekt zmienia wymagania dla kandydatów na to stanowisko, tak aby można było zatrudniać osoby z doświadczeniem zdobytym na rynku detalicznym.

Przeliczenie świadczenia lub kapitału początkowego z uwzględnieniem wynagrodzenia minimalnego pracowników

Jeśli do ustalenia podstawy wymiaru Twojej emerytury, renty lub kapitału początkowego ZUS przyjął „wynagrodzenie zerowe”, to możesz zgłosić wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia lub kapitału początkowego z uwzględnieniem minimalnego wynagrodzenia pracowników.

Oznacza to, że za okresy pozostawania w stosunku pracy, za które nie udokumentowałeś wysokości swoich zarobków, ZUS uwzględni Ci, zamiast wynagrodzenia „zerowego”, minimalne wynagrodzenie pracowników obowiązujące w tym okresie. Obliczy ponownie Twoje świadczenie lub kapitał początkowy, jeśli zgłosisz w tej sprawie wniosek. Poniżej [wyjaśnienia ZUS](#) w tym zakresie.

Kto może skorzystać z przeliczenia?

Skorzystasz z przeliczenia, jeśli przy składaniu wniosku o emeryturę, rentę lub ustalenie kapitału początkowego nie udokumentowałeś zarobków z okresu pozostawania w stosunku pracy, dlatego że np.:

- Twój zakład pracy został zlikwidowany,
- nie możesz odnaleźć archiwum, które przechowuje dokumentację płacową Twojego zakładu pracy,
- dokumentacja kadrowo-płacowa z tego okresu została zniszczona.

Jeśli Twoje świadczenie lub kapitał początkowy obliczono po 31 grudnia 2008 r., nie musisz składać wniosku o ich przeliczenie. Obliczając ich wysokość, ZUS uwzględnił kwotę minimalnego wynagrodzenia pracowników, zamiast „wynagrodzenia zerowego”, każdej osobie, która nie dostarczyła dokumentów o zarobkach, a udokumentowała zatrudnienie.

Dowiedz się więcej o ustalaniu podstawy wymiaru świadczeń.

Jak zgłosić wniosek?

Możesz skorzystać z formularzy: wniosku o ponowne obliczenie świadczenia emerytalno-rentowego (ERPO) lub wniosku w sprawie kapitału początkowego (EKP). Formularze znajdziesz w naszych placówkach i na stronie internetowej www.zus.pl.

Wniosek możesz złożyć osobiście lub przez pełnomocnika w każdej placówce ZUS. Możesz go także przestać pocztą lub elektronicznie przez [Platformę Usług Elektronicznych ZUS \(PUE\)](#) na www.zus.pl.

Według jakich zasad możemy przyjąć minimalne wynagrodzenie?

Minimalne wynagrodzenie za okresy, za które nie masz dokumentów potwierdzających Twoje zarobki, ZUS ustali proporcjonalnie do okresu oraz wymiaru pozostawania w stosunku pracy. Przykładowo, jeśli pracowałeś na pół etatu, wówczas uwzględni Ci odpowiednio do Twojego czasu pracy połowę obowiązującego wówczas minimalnego wynagrodzenia.

O przeliczeniu świadczenia lub kapitału początkowego ZUS poinformuje Cię w decyzji. Na jej wydanie ma 60 dni od wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do jej wydania. Świadczenie przeliczy od miesiąca, w którym zgłosisz wniosek.

Jak się z skontaktować z ZUS?

Masz pytania związane ze swoją indywidualną sprawą lub wątpliwości dotyczące Twojego świadczenia? Zachęcamy, abyś odwiedził naszą najbliższą placówkę. Możesz również skontaktować się z naszym Centrum Obsługi Telefonicznej. Konsultanci są dostępni od poniedziałku do piątku w godzinach 7.00-18.00 pod numerem telefonu 22 560 16 00 (koszt połączenia według Twojej umowy z operatorem) lub elektronicznie za pośrednictwem Platformy Usług Elektronicznych (PUE), e-maila: cot@zus.pl lub Skype'a: [zus_centrum_obsługi_tel](#).

Podstawa prawna

- ustawa z 4 września 2008 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 192, poz. 1180);
- ustawa z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1383 ze zm.).

Nowe priorytety rządowej polityki migracyjnej

Jednym z najważniejszych wyzwań dla rozwoju Polski są obecnie niekorzystne trendy demograficzne. Niski przyrost naturalny, starzenie się społeczeństwa, a także znaczna liczba Polaków przebywających za granicą skutkują coraz większymi niedoborami na rynku pracy. Plan działań rządu RP odpowiadający na te wyzwania będzie gotowy w połowie roku.

Potrzeby rynku pracy

Niepokojącym zjawiskiem w Polsce jest spadek liczby osób w wieku produkcyjnym. Rynek pracy opuszczają roczniki wyżu demograficznego lat 50-tych (niemal 800 tysięcy urodzeń rocznie), a wchodzi na niego roczniki niżu lat 90-tych (poniżej 400 tysięcy urodzeń rocznie).

W latach 2015–2020 ubędzie blisko 590 tysięcy osób w wieku produkcyjnym. W kolejnych latach ten proces jeszcze się nasili. Specjaliści rynku pracy wskazują, że w 2030 roku pracodawcy będą mieli problemy z obsadzeniem co piątego stanowiska pracy – z 20 milionów potrzebnych pracowników pracować będzie około 16 milionów osób. Brakować będzie nie tylko pracowników wysoko wykwalifikowanych, lecz również tych o kwalifikacjach podstawowych.

„W obliczu tych wzywań aktywizacja osób bezrobotnych i biernych zawodowo nie wystarczy. Nasza gospodarka już teraz potrzebuje pracowników spoza Polski, a w przyszłości będzie ich potrzebować coraz więcej” – mówi minister inwestycji i rozwoju Jerzy Kwieciński.

Praca dla cudzoziemca

Napływ cudzoziemców do Polski będzie miał coraz większe znaczenie. Na rynku pracy przebywa obecnie około 1 miliona pracowników ze wschodu, głównie z Ukrainy. Pod koniec 2017 roku ważnych było już ponad 325 tysięcy dokumentów potwierdzających legalny pobyt cudzoziemców w Polsce w oparciu na przykład o zezwolenie na pobyt czasowy. Te dane pokazują, że imigracja nie ma charakteru wyłącznie cyrkulacyjnego i sezonowego.

W 2017 r. wydano 235 tysięcy zezwoleń na pracę dla cudzoziemców oraz zarejestrowano 1,8 miliona oświadczeń pracodawców o zamiarze powierzenia pracy cudzoziemcowi, dzięki czemu możliwe jest wykonywanie pracy bez zezwolenia. Pracownicy z Ukrainy są obecnie zatrudnieni w co dziesiątej polskiej firmie (zatrudnia ich 39 procent dużych firm, 21 procent średnich i 6 procent małych). Najwięcej pracowników zza wschodniej granicy pracuje w produkcji oraz usługach.

Spółeczno-gospodarcze aspekty nowej polityki migracyjnej

Wyzwania i potrzeby polskiej gospodarki znalazły odzwierciedlenie w przyjętym przez Radę Ministrów dokumencie „Priorytety społeczno-gospodarcze polityki migracyjnej”. Przewiduje on, że nowa polityka migracyjna Polski musi:

- być dostosowana do priorytetów rynku pracy,
- koncentrować się na uzupełnianiu zasobów pracy osobami spoza Polski w branżach/zawodach, w których występują luki kompetencyjne (z uwzględnieniem ochrony krajowego rynku pracy),
- odpowiadać na potrzeby cudzoziemców i do obywateli polskich mieszkających za granicą, w tym repatriantów, tak by zachęcić ich do powrotu do kraju oraz zakładania lub przenoszenia tu działalności gospodarczej,
- zapobiegać dalszej emigracji i zapewniać wzrost migracji powrotnych.

Dokument przyjęty przez rząd ma charakter kierunkowy. Szczegółowe rozwiązania wynikające z priorytetów społeczno-gospodarczych zostaną wskazane w kompleksowym planie działań, który powstanie w połowie 2018 roku.

Najważniejsze kierunki planowanych działań

Powstaną narzędzia, które pomogą monitorować migracje i diagnozować potrzeby społeczno-gospodarcze Polski

Działania obejmą m.in. doskonalenie systemów monitorowania procesów migracyjnych, rozwój i integrację systemów monitorowania polskiego rynku pracy w kontekście potrzeb polskiej gospodarki oraz wypracowanie narzędzi analitycznych pozwalających m.in. na określanie popytu na pracę migrantów zarobkowych i oczekiwanego poziomu kwalifikacji migrantów.

Wypracowane zostaną narzędzia służące przyciąganiu pracowników i przedsiębiorców z zagranicy

Do najważniejszych przedsięwzięć należy m.in. wspieranie pracodawców poszukujących pracowników za granicą oraz cudzoziemców poszukujących informacji o pracy w Polsce, jak również stworzenie systemu zachęt do podejmowania pracy i osiedlania się w Polsce dla Polaków zamieszkałych za granicą oraz cudzoziemców o pożądanym poziomie kwalifikacji.

Polskie uczelnie i jednostki naukowe otworzą się na obcokrajowców

Planowane jest m.in. wsparcie uczelni w rozbudowie oferty studiów dla studentów z zagranicy na kluczowych dla potrzeb polskiej gospodarki kierunkach. Istotny będzie także rozwój programów stypendialnych dla cudzoziemców, w tym osób polskiego pochodzenia.

Powstanie system rozwiązań, które ułatwią integrację cudzoziemców, w tym osób polskiego pochodzenia

W tym kontekście kluczowe jest m.in. nauczanie języka polskiego oraz stworzenie systemu punktów wsparcia dla cudzoziemców w tak zwanym systemie one stop shop (kompleksowa obsługa w jednym punkcie, bez odsyłania „od okienka do okienka”). Punkty te będą oferować kompleksową pomoc w różnych kwestiach między innymi pomoc w znalezieniu mieszkania, informacji o możliwości kształcenia dla dzieci, zapoznanie z procedurami i prawem polskim, uzyskiwanie niezbędnych pozwoleń – [wyjaśnij](#) resort rozwoju.

Komisja Kodyfikacyjna Prawa Pracy zakończyła prace

Komisja Kodyfikacyjna Prawa Pracy podjęła uchwałę o przyjęciu dwóch projektów: Kodeksu pracy i Kodeksu zbiorowego prawa pracy – poinformował w 14 marca br. przewodniczący Komisji, Marcin Zieleniecki, wiceminister rodziny, pracy i polityki społecznej.

Wskazał, że obecnie obowiązujący Kodeks pracy ma ponad 40 lat i był wielokrotnie nowelizowany. – „Jest dokumentem już archaicznym i krytykowanym” – ocenił.

Wiceminister Zieleniecki zaznaczył, że **projekty** kodeksów nie są projektami ustaw. – „Są to propozycje ekspertów prawa pracy, którzy przez 18 miesięcy bardzo intensywnie pracowali” – mówił

Będą schroniska dla osób bezdomnych z usługami opiekuńczymi

Ustawa z dnia 8 lutego 2018 r. o zmianie ustawy o pomocy społecznej ma na celu uporządkowanie i doprecyzowanie obowiązujących przepisów o pomocy społecznej, dotyczących placówek udzielających tymczasowego schronienia osobom bezdomnym.

Wprowadza ona **dodatkowy typ placówki – schronisko dla osób bezdomnych z usługami opiekuńczymi**. Stwarza to

możliwość udzielania usług opiekuńczych osobom bezdomnym, które ze względu na wiek, chorobę lub niepełnosprawność potrzebują częściowej pomocy i opieki w zaspakajaniu niezbędnych potrzeb życiowych, ale nie wymagają usług jednostek świadczących całodobową opiekę (takich jak zakład opiekuńczo-leczniczy lub zakład pielęgnacyjno-opiekuńczy, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych). Schroniska dla osób bezdomnych z usługami opiekuńczymi będą zapewniały tymczasowe schronienie wraz z usługami opiekuńczymi oraz usługami ukierunkowanymi na wzmacnianie aktywności społecznej, a w miarę możliwości wyjście z bezdomności i uzyskanie samodzielności życiowej.

Ustawa przewiduje wyjątek dotyczący osób bezdomnych, które wymagają całodobowej opieki, w stosunku do których wydano decyzję o skierowaniu ich do domu pomocy społecznej. Osoby te będą mogły być skierowane do schroniska dla osób bezdomnych z usługami opiekuńczymi na czas oczekiwania na umieszczenie w domu pomocy społecznej, jednak nie dłużej niż na okres cztery miesiące.

Nowelizacja wprowadza także zmianę dotyczącą rejestru placówek zapewniających miejsca noclegowe, określając go jako rejestr miejsc, w których gmina udziela tymczasowego schronienia w schroniskach dla osób bezdomnych, schroniskach dla osób bezdomnych z usługami opiekuńczymi, noclegowniach oraz ogrzewalniach.

”

Nowelizacja wprowadza dodatkowy typ placówki – schronisko dla osób bezdomnych z usługami opiekuńczymi.

W ustawie znalazły się regulacje doprecyzowujące wymagania dotyczące kwalifikacji osób zatrudnionych przy wykonywaniu usług w schronisku dla bezdomnych, a także w schronisku dla bezdomnych z usługami opiekuńczymi oraz w ogrzewalniach i noclegowniach. Osoby pracujące w tych placówkach, niemające wymaganych kwalifikacji, mogą nadal wykonywać powierzone czynności, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2020 r.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem przepisów odnoszących się do rejestru miejsc udzielania tymczasowego schronienia, które wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Wkrótce będą e-recepty

Usługa e-recepty ma umożliwić lekarzom wystawianie recepty niezbędnej do kontynuacji leczenia bez badania pacjenta tylko za pośrednictwem systemów teleinformatycznych lub systemów łączności. Ponadto nowa ustawa wprowadza zmiany w zakresie sposobu podpisywania elektronicznej dokumentacji medycznej oraz reguluje kwestie sporządzania przez apteki sprawozdań przekazywanych do NFZ.

Celem **ustawy z dnia 1 marca 2018 r.** o zmianie niektórych ustaw w związku z wprowadzeniem e-recepty jest wdrożenie tzw. e-recepty – jednej z kluczowych e-usług, stanowiącej element procesu informatyzacji sektora ochrony zdrowia w Polsce, odbywającego się w ramach projektu „Elektroniczna Platforma Gromadzenia, Analizy i Udostępniania zasobów cyfrowych o Zdarzeniach Medycznych” (P1).

Realizowany przy wsparciu Centrum Systemów Informacyjnych Ochrony Zdrowia projekt P1 polega na wdrożeniu systemów informatycznych, które pozwolą na usprawnienie procesów związanych z planowaniem i realizacją świadczeń zdrowotnych, monitorowaniem i sprawozdawczością z ich realizacji, dostępem do informacji o udzielanych świadczeniach oraz publikowaniem informacji w obszarze ochrony zdrowia.

Przedmiotowa ustawa umożliwia wystawienie recepty niezbędnej do kontynuacji leczenia oraz zlecenia na wyroby medyczne, jako kontynuacji zaopatrzenia w wyroby

medyczne, nie tylko po osobistym zbadaniu pacjenta, ale również po zbadaniu pacjenta za pośrednictwem systemów teleinformatycznych lub systemów łączności.

Nowelizacja wprowadza też dodatkowy – obok podpisu kwalifikowalnego oraz profilu zaufanego ePUAP – dopuszczalny sposób podpisywania **elektronicznej** dokumentacji medycznej, poprzez wykorzystanie, wytworzonego na potrzeby podpisywania elektronicznych zwolnień lekarskich, sposobu potwierdzania pochodzenia oraz integralności danych, dostępnego w systemie teleinformatycznym udostępnionym bezpłatnie przez ZUS.

Ponadto nowelizacja modyfikuje dotychczasowe zasady dotyczące podpisywania elektronicznej dokumentacji medycznej, wystawiania zapotrzebowań na produkty lecznicze, środki spożywcze specjalnego przeznaczenia żywieniowego i wyroby medyczne, a także wystawiania, realizacji i kontroli recept oraz sprawozdawczości aptek do Narodowego Funduszu Zdrowia.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

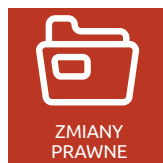

Konstytucja dla Nauki

Konstytucja dla Nauki to projekt zakładający głęboką, ale realizowaną stopniowo, przebudowę polskiego systemu szkolnictwa wyższego.

Chodzi m.in. o **poszerzenie** autonomii organizacyjnej uczelni, zmianę zasad finansowania szkolnictwa wyższego i nauki, wprowadzenie nowego modelu kształcenia doktorantów, podniesienie poziomu działalności naukowej oraz jakości i przydatności kształcenia.

Ponadto blisko 50% nauczycieli akademickich w uczelniach publicznych otrzyma **podwyżki** wynagrodzeń. 1 stycznia 2019 roku planowane jest wejście w życie rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego, które jest częścią Konstytucji dla Nauki. Zgodnie z nowymi przepisami pensje minimalne wzrosną średnio o około 800 złotych. Wzrost wynagrodzeń odczują najbardziej adiunkci, asystenci, lektorzy, instruktorzy i obecni wykładowcy. Jednak to nie koniec zmian. Niezależnie od wzrostu płacy minimalnej w przyszłym roku rząd przewiduje wzrost wynagrodzenia dla wszystkich wykładowców akademickich.

Opłaty komornicze

Prezydent podpisał nową ustawę o kosztach komorniczych. Nowe przepisy upraszczają m.in. katalog opłat egzekucyjnych, wprowadzając jedną, 10-procentową opłatę zamiast obowiązujących obecnie 8- i 15-procentowej. W wypadku niecelowego wszczęcia postępowania egzekucyjnego komornik będzie pobierał opłatę od wierzyciela w wysokości 8% egzekwowanego świadczenia. W związku z tym komornik nie będzie pobierał opłaty od dłużnika, a opłatę wyegzekwowaną wcześniej ma zwracać dłużnikowi.

Nową zasadą jest m.in. określanie wysokości opłat minimalnych, maksymalnych oraz stałych w sposób kwotowy, a nie, tak jak dotychczas, w odniesieniu do wysokości wynagrodzeń w gospodarce narodowej.

Ustawa z dnia 28 lutego 2018 r. o kosztach komorniczych wraz z **ustawą o komornikach** sądowych (uchwaloną przez Sejm w dniu 22 marca 2018 r.) **zastąpi** obecnie obowiązującą ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji.

Nowa ustawa o kosztach komorniczych reguluje wysokość kosztów komorniczych, określa zasady ich ponoszenia oraz tryb postępowania w sprawach dotyczących tych kosztów. Celem ustawy jest wprowadzenie przejrzystych zasad finansowania systemu egzekucji sądowej oraz przyjęcie rozwiązań motywujących dłużników do dobrowolnej spłaty zobowiązań stwierdzonych tytułami egzekucyjnymi.

”

Nowa ustawa o kosztach komorniczych reguluje wysokość kosztów komorniczych, określa zasady ich ponoszenia oraz tryb postępowania w sprawach dotyczących tych kosztów.

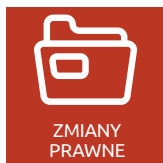
Szacuje się, że średnia opłata komornicza wynosi obecnie około 12,5% wyegzekwowanej kwoty, a w niektórych kancelariach sięga 15%. Po wejściu w życie ustawy z dnia 28 lutego 2018 r. o kosztach komorniczych, średnia opłata spadnie do 10%, a w niektórych przypadkach do 3% (jeżeli spłata długu nastąpi w ciągu miesiąca od powiadomienia o wszczęciu egzekucji).

Koszty komornicze obejmują wydatki komornika sądowego, poniesione w toku prowadzonego przez niego postępowania, oraz opłaty komornicze. Uzasadnienie postanowienia w przedmiocie kosztów komorniczych powinno zawierać szczegółowe wyliczenie kosztów wraz z dokładnym określeniem sposobu ich wyliczenia. Ustawa utrzymuje tradycyjny podział kosztów na opłaty i wydatki. Dokonuje też podziału opłat na stosunkowe i stałe.

W zakresie trybu pobierania opłaty za egzekucję świadczeń pieniężnych utrzymano dotychczasowe rozwiązanie, zgodnie z którym opłatę egzekucyjną komornik ściąga wraz z egzekwowanym świadczeniem, proporcjonalnie do wartości tego świadczenia. Nową zasadą jest określenie wysokości opłat minimalnych, maksymalnych oraz stałych w sposób kwotowy, a nie tak jak dotychczas – w odniesieniu do wysokości wynagrodzeń w gospodarce narodowej.

Jednym z podstawowych założeń ustawy jest jednoznaczne określenie, że opłata egzekucyjna ma, co do zasady, stałą wysokość określoną jako 10% egzekwowanego roszczenia.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2019 r.

Zmiany dotyczące polowań

Nowelizacja ustawy – Prawo łowieckie ma m.in. na celu wzmocnienie uprawnień właścicieli lub użytkowników wieczystych nieruchomości przy tworzeniu obwodów łowieckich. Ustawa zakłada m.in. możliwość wystąpienia – przez właściciela lub użytkownika wieczystego nieruchomości objętej obwodem łowieckim – do sądu z wnioskiem o ustanowienie na niej zakazu wykonywania polowania.

Ustawa z dnia 22 marca 2018 r. o zmianie ustawy – Prawo łowieckie oraz niektórych innych ustaw ma na celu m.in. wykonanie wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 10 lipca 2014 r., sygn. P 19/13. W wyroku tym Trybunał Konstytucyjny uznał, że art. 27 ust. 1 w związku z art. 26 ustawy z dnia 13 października 1995 r. – Prawo łowieckie jest niezgodny z Konstytucją ze względu na to, że określając zasady podziału na obwody łowieckie nie zapewniał ochrony praw osób posiadających nieruchomości objęte wymogami obwodu łowieckiego. Zgodnie z wprowadzaną regulacją prawną, każdy właściciel albo użytkownik wieczysty nieruchomości objętej projektem uchwały w sprawie podziału na obwody łowieckie będzie mógł wnieść uwagi do projektu uchwały. Przy rozpatrywaniu uwag dotyczących wyłączenia nieruchomości z obwodu łowieckiego, uwzględnia się szczególne właściwości nieruchomości lub prowadzonej na niej działalności, które istotnie utrudnią prowadzenie na niej gospodarki łowieckiej, albo spowodują konieczność zaprzestania bądź istotnego ograniczenia prowadzenia na nieruchomości dotychczasowej działalności, w przypadku objęcia jej obwodem łowieckim. Właściciel albo użytkownik wieczysty może żądać od województwa odszkodowania za poniesioną rzeczywistą szkodę, w przypadku gdy objęcie nieruchomości obwodem łowieckim uniemożliwia lub ogranicza korzystanie z niej w dotychczasowy sposób. Ustawa przewiduje możliwość złożenia oświadczenia o zakazie wykonywania polowania przez osobę fizyczną będącą właścicielem albo użytkownikiem wieczystym nieruchomości wchodzącej w skład obwodu łowieckiego. Oświadczenie o zakazie polowania składa się w formie pisemnej przed starostą. W przypadku złożenia oświadczenia o zakazie polowania, nie przysługuje odszkodowanie za szkody powstałe na nieruchomościach w uprawach i płodach rolnych.

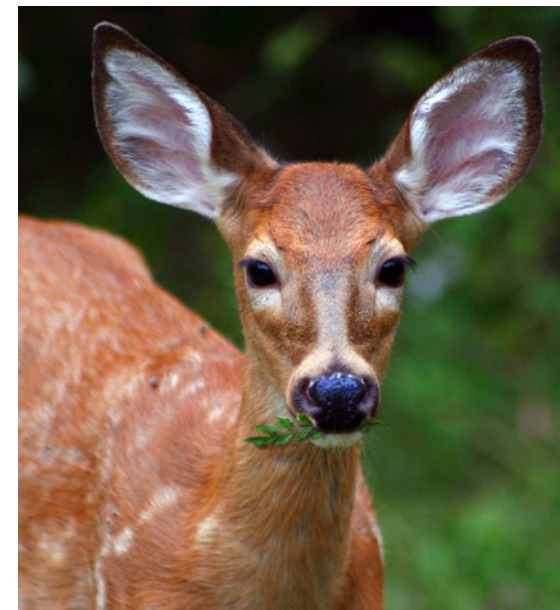
Nowelizacja określa **zasady i procedurę wynagradzania szkód wyrządzonych w uprawach i płodach rolnych oraz przy wykonywaniu polowania**. Szacowania szkód

dokonywać będzie zespół, w skład którego wchodzi: przedstawiciel gminy, zarządcy albo dzierżawcy obwodu łowieckiego oraz właściciel albo posiadacz gruntów. W przypadku gdy nie zostanie wniesione odwołanie, dzierżawca albo zarządca obwodu łowieckiego wypłaca, w terminie 30 dni, odszkodowanie. Odwołania w sprawach [odszkodowań](#) rozpatruje nadleśniczy Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe. W prowadzonych czynnościach mogą uczestniczyć członkowie ww. zespołu oraz przedstawiciel izby rolniczej. Właściciele i posiadacze gruntów rolnych oraz dzierżawcy i zarządcy obwodów łowieckich niezadowoleni z decyzji mogą wnieść powództwo do sądu właściwego ze względu na miejsce [szkody](#).

Ustawa z dnia 22 marca 2018 r. uchyla [ustawę](#) z dnia 22 czerwca 2016 r. o zmianie ustawy – Prawo łowieckie (Dz. U. poz. 1082, z późn. zm.), która miała wejść w życie w dniu 1 stycznia 2019 r. Zgodnie z ustawą z dnia 22 czerwca 2016 r. o zmianie ustawy – Prawo łowieckie, za szkody w uprawach i płodach rolnych miał odpowiadać Skarb Państwa, a za szkody wyrządzone przy wykonywaniu polowania dzierżawca albo zarządca obwodu łowieckiego.

Nowelizacja wprowadza szereg zmian w ustawie z dnia 13 października 1995 r. – Prawo łowieckie. Dotyczą one w szczególności:

- 1) określenia **zasad odstrzałów redukcyjnych zwierząt łownych w parkach narodowych oraz rezerwach przyrody**. Odbywać się one będą pod nadzorem, na podstawie indywidualnego upoważnienia. Zakazuje się w tym przypadku m.in. polowań zbiorowych i polowań z użyciem psów;
- 2) określenia **zakresu informacji objętych rocznym planów łowieckich**. Zmiana planu łowieckiego dopuszczalna jest m.in. w przypadku podejrzenia albo wystąpienia choroby zakaźnej zwierząt;
- 3) **zakazu płoszenia, chwytania, przetrzymywania, ranienia i zabijania zwierzyny przy organizowanych przez Polski Związek Łowiecki sprawdzianach psów myśliwskich, a także szkoleniach ptaków łowczych i psów myśliwskich;**
- 4) **przeniesienia z aktu wykonawczego do ustawy regulacji dotyczącej kategorii obwodów łowieckich oraz kryteriów zaliczania obwodów do poszczególnych kategorii;**

- 5) określenia **procedury podziału na obwody łowieckie przez sejmik wojewódzki**. Podział ten dokonywany będzie w obrębie województwa;
- 6) wprowadzenia **nowej przestanki rozwiązania umowy dzierżawy obwodu łowieckiego**. Jest nią nieusprawiedliwione niezrealizowanie przez dzierżawcę rocznego planu łowieckiego na poziomie co najmniej 80% minimalnej liczby zwierzyny grubej w okresie 3 lat;
- 7) **wprowadzenia zasady kadencyjności funkcji członków władz Polskiego Związku Łowieckiego**;
- 8) określenia **uprawnień nadzorczych Ministra Środowiska nad Polskim Związkiem Łowieckim**. Uprawnienia te obejmują m.in. przeprowadzanie kontroli w oparciu o kryterium legalności, uchylanie niezgodnych ze statutem uchwał Polskiego Związku Łowieckiego oraz stwierdzanie nieważności uchwał niezgodnych z przepisami prawa;
- 9) **określenia zasad pierwszeństwa w przyjęciu do koła łowieckiego**. Przysługuje ono myśliwym zamieszkałym na terenie obwodu łowieckiego, jeżeli stanowią co najmniej 50% członków koła łowieckiego;
- 10) **wprowadzenia zakazu wykonywania polowania w obecności lub przy udziale dziecka do 18 roku życia, pod rygorem odpowiedzialności karnej**;
- 11) **wyłączenia utrudniania lub uniemożliwiania wykonywania polowania z katalogu wykroczeń zawartego w ustawie z dnia 13 października 1995 r. – Prawo łowieckie**;
- 12) **wprowadzenie regulacji, zgodnie z którą w skład organów Polskiego Związku Łowieckiego, a także w skład zarządu koła łowieckiego lub komisji rewizyjnej nie może wchodzić osoba, która była pracownikiem, funkcjonariuszem lub żołnierzem organów bezpieczeństwa państwa, o których mowa w ustawie z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu lub współpracowała z tymi organami**;
- 13) wprowadzenie **obowiązku składania oświadczeń lustracyjnych przez wskazane wyżej osoby** (zmiana ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944–1990 oraz treści tych dokumentów).

Nowelizacja zawiera przepisy przejściowe, dotyczące obowiązywania planów łowieckich oraz dotychczasowych umów dzierżawy obwodów łowieckich, a także uchwalenia nowego statutu i wyboru władz Polskiego Związku Łowieckiego.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 2018 r.

Znowelizowana ustawa ma m.in. na celu wzmocnienie uprawnień właścicieli lub użytkowników wieczystych nieruchomości przy tworzeniu obwodów łowieckich.

Najbliższe osoby poszkodowanego mogą ubiegać się o zadośćuczynienie

Sąd może przyznać zadośćuczynienie za krzywdę osobom najbliższym poszkodowanego, który na skutek czynu niedozwolonego doznał ciężkiego i trwałego uszczerbku na zdrowiu.

– W dniu 27 marca br. Sąd Najwyższy w składzie siedmiu sędziów po rozpoznaniu w Izbie Cywilnej zagadnienia prawnego w sprawie o sygn. III CZP 60/17, podjął uchwałę o powyższej treści.

Powyższa uchwała została podjęta w odpowiedzi na pytanie prawne przedstawione przez Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 21 kwietnia 2017 r., sygn. akt I CSK 472/16:

„Czy roszczenie o zadośćuczynienie na podstawie art. 448 w związku z art. 24 § 1 k.c. przysługuje osobom bliskim poszkodowanego także wtedy, gdy na skutek czynu niedozwolonego poszkodowany doznał poważnego uszczerbku na zdrowiu?”

Sąd Najwyższy w pytaniu prawnym wyrażonym w postanowieniu z dnia 21 kwietnia 2017 r. wskazał, że ustawodawca udzielił ochrony dobru osobistemu, jakim są więzy rodzinne tylko w razie zerwania więzi przez śmierć (art. 446 § 4 k.c.). Przyznał, że życie członków rodziny poszkodowanego, który doznał poważnego uszczerbku na zdrowiu, ulega pogorszeniu, jednocześnie podkreślił, iż ich więź z poszkodowanym zostaje zachowana. Członkowie rodziny poszkodowanego nie tracą tym samym dobru osobistego w postaci więzi rodzinnej; staje się ona więzią innego rodzaju i wyrażana jest w inny sposób.

Jednakże Sąd Najwyższy znalazł też argumenty wspierające szerszą wykładnię, dopuszczającą przyznanie najbliższym, na podstawie z art. 448 w związku z art. 24 k.c., roszczenia o zadośćuczynienie w razie doznania przez poszkodowanego istotnego uszczerbku na zdrowiu, powołując m.in.

względy słusznościowe i ochronę rodziny przewidzianą już w przepisach rangi konstytucyjnej.

Szczegółowe informacje na temat motywów orzeczenia będą dostępne w uzasadnieniu SN do podjętej uchwały.

Tożsame uchwały składu siedmiu sędziów zapadły również w sprawie o sygn. akt III CZP 69/17, po rozstrzygnięciu zagadnienia prawnego przedstawionego przez Komisję Nadzoru Finansowego we wniosku z dnia 5 lipca 2017 r.; oraz w sprawie o sygn. akt III CZP 36/17, po rozstrzygnięciu zagadnienia prawnego przedstawionego przez Rzecznika Finansowego we wniosku z dnia 21 kwietnia 2017 r.

Nowelizacja ustawy o kierujących pojazdami

Nowelizacja obniża osobom niepełnosprawnym opłatę za praktyczną część egzaminu państwowego na prawo jazdy o koszt udostępnienia pojazdu, gdy egzamin nie odbywa się pojazdem wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego, ale pojazdem osoby niepełnosprawnej, wymagającej przystosowania pojazdu do rodzaju schorzenia. Przewiduje ponadto utworzenie strony internetowej z wykazem ośrodków szkolenia kierowców, w dyspozycji których znajdują się pojazdy przystosowane do rodzaju niepełnosprawności.

Ustawa z dnia 28 lutego 2018 r. stanowi wykonanie wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 8 czerwca 2016 r., sygn. akt K 37/13, stwierdzającego, że przepisy ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami w zakresie, w jakim nie przewidują udzielenia przez władze publiczne efektywnej pomocy osobie niepełnosprawnej wymagającej przystosowania pojazdu do rodzaju schorzenia, w zapewnieniu pojazdu na potrzeby praktycznej części egzaminu państwowego na prawo jazdy kategorii B, są niezgodne z art. 69 Konstytucji RP oraz art. 20 Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych, sporządzonej w Nowym Jorku dnia 13 grudnia 2006 r.

Nowelizacja przewiduje zatem całkowite zniesienie opłaty za praktyczną część egzaminu na prawo jazdy w stosunku do osób niepełnosprawnych posiadających orzeczenie lekarskie z adnotacją, że mogą prowadzić pojazd silnikowy po przystosowaniu go do rodzaju schorzenia, w przypadku gdy jazda egzaminacyjna odbywa się pojazdem tych osób.

Ponadto przedmiotowa ustawa nakłada na ministra właściwego do spraw gospodarki obowiązek wyznaczenia, spośród jednostek organizacyjnych jemu podległych lub przez niego nadzorowanych, podmiotu, który będzie prowadził internetową bazę informacji o pojazdach odpowiednio przystosowanych do rodzaju niepełnosprawności. W bazie tej wskazywane będą ośrodki szkolenia kierowców, w dyspozycji których znajduje się dany pojazd.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem przepisu nakładającego na ministra właściwego do spraw gospodarki obowiązek wyznaczenia podmiotu właściwego do prowadzenia i aktualizowania internetowej bazy danych o pojazdach odpowiednio przystosowanych do rodzaju niepełnosprawności. Przepis ten wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Weto Prezydenta do tzw. ustawy degradacyjnej

Prezydent Andrzej Duda odmówił podpisania ustawy o pozbawieniu stopni wojskowych osób i żołnierzy rezerwy, którzy w latach 1943-1990 swoją postawą sprzeniewierzyli się polskiej racji stanu i skierował ją do Sejmu do ponownego rozpatrzenia.

Ustawa zakłada, że z mocy prawa stopień wojskowy tracą członkowie Wojskowej Rady Ocalenia Narodowego oraz stwarza możliwości prawne pozbawienia stopnia wojskowego osób, które z racji ukończonego wieku lub stanu zdrowia nie podlegają obowiązkowi służby wojskowej, lub żołnierzy rezerwy, którzy w latach 1943–1990 swoją postawą sprzeniewierzyli się polskiej racji stanu. Ponadto ustawa przewiduje możliwość pozbawienia stopnia wojskowego po śmierci osoby. Podjęcie decyzji w tych sprawach powierza Ministrowi Obrony Narodowej.

Konsultacje publiczne programu dopłat do czynszu najmu mieszkania

Od nowego roku ruszy system dopłat do czynszu dla najemców nowych mieszkań i mieszkań na obszarach poddanych rewitalizacji. Dopłaty otrzymają osoby spełniające kryteria dochodowe zapisane w ustawie. Wysokość dopłaty będzie zależeć od liczby osób w gospodarstwie domowym i lokalizacji wynajmowanego mieszkania. To najważniejsze założenia ustawy, którą Ministerstwo Inwestycji i Rozwoju skierowało do konsultacji publicznych.

Wiceminister inwestycji i rozwoju Artur Soboń zapowiedział, że system dopłat zmniejszy czynsz płacony przez rodziny nawet o kilkaset złotych.

– „Rodzina 2+2, która płaciłaby około 1500 zł za wynajmowane mieszkanie może otrzymać około 500 zł dopłaty. To kwota, o którą zmniejszy się czynsz najmu nowego mieszkania” – mówił wiceminister Artur Soboń.

Jak będzie działać system dopłat?

Dopłaty będą dotyczyć nowo utworzonych mieszkań czynszowych, a za nabór najemców odpowiadać będzie gmina. Na podstawie kryteriów ustalonych przez gminy (wybranych z kryteriów ustawowych, np. wysokość dochodów, liczba dzieci, niepełnosprawność, migracje za pracą) powstanie lista najemców, z którymi inwestor będzie zawierać umowy najmu, pod warunkiem że najemcy będą posiadać zdolność czynszową (zdolność do regularnego opłacania czynszu).

Najemcy, którzy osiągają dochód poniżej określonych w ustawie progów oraz nie posiadają innego mieszkania, będą mogli ubiegać się o dopłaty do czynszu. Ustawa określi progi dochodowe umożliwiające ubieganie się o dopłaty do czynszów uzależnione od liczby osób w gospodarstwie domowym.

Dopłaty nie będą mogły być udzielane, jeżeli średni miesięczny dochód gospodarstwa domowego najemcy w okresie podlegającym analizie przekracza w przypadku gospodarstw jednoosobowych 60 proc. przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej (obecnie ok. 2 563 zł netto). Podstawą jest tu ostatni w stosunku do dnia złożenia wniosku o dopłaty komunikat Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego dotyczący poziomu wynagrodzeń. W przypadku pozostałych gospodarstw domowych limit ten zwiększa się o 30 punktów procentowych (ok. 1 281 zł) za każdą kolejną osobę w gospodarstwie (przekładowo w gospodarstwie trzyosobowym limit ten będzie wynosił 120 proc. przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej).

Ograniczenia dochodowe zostały określone po szczegółowej analizie obejmującej możliwość zakupu mieszkania o standardowej powierzchni (uzależnionej od cen na rynku lub wynajmu mieszkania o czynszu rynkowym na poszczególnych rynkach mieszkaniowych,

dla których istnieją oficjalne dane, gromadzone przez Narodowy Bank Polski). W analizie przyjęto, że czynsz najmu lub rata kredytu nie powinna przekraczać 40 proc. wydatków gospodarstwa domowego. Dodatkowo przyjęto, że każde gospodarstwo domowe musi pokryć inne wydatki, określone na poziomie minimum socjalnego.

Dopłata będzie przyznawana na okres 9 lat. Jej wysokość będzie uzależniona od kosztów budowy mieszkań w określonej lokalizacji oraz powierzchni mieszkania. Dopłata ma charakter degresywny, czyli zmniejsza się po 3 i 6 latach jej otrzymywania. Program dopłat do czynszu ma być realizowany zamiast planowanego pierwotnie programu wsparcia oszczędzania na cele mieszkaniowe. Finansowany będzie z oszczędności budżetowych wynikających z zakończenia programów „Rodzina na swoim” i „Mieszkanie dla młodych”.

Po co nam dopłaty do czynszów?

Program dopłat do czynszu realizuje dwa główne cele:

- społeczny – umożliwia osobom o niskich i przeciętnych dochodach opłacanie czynszu w nowopowstałych mieszkaniach;
- inwestycyjny – zwiększa liczbę nowych mieszkań na wynajem (budowa nowych budynków mieszkalnych lub rewitalizacja istniejących).

Najpilniejszą potrzebą w polityce mieszkaniowej w Polsce jest powstanie dostępnych mieszkań na wynajem dla osób, których dochody są zbyt wysokie, aby ubiegać się o mieszkania gminne, i jednocześnie zbyt niskie, aby zaciągnąć kredyt na zakup własnego mieszkania. Szacuje się, że w podobnej sytuacji jest ok. 40 proc. społeczeństwa, w tym głównie młode osoby rozpoczynające karierę zawodową. Problemem w ich sytuacji jest nie tylko niska wysokość dochodów (niższa niż w innych grupach wiekowych), ale również forma umowy o pracę (umowy na czas określony, umowy zlecenia lub umowy o dzieło, które nie gwarantują zdolności kredytowej niezbędnej do zaciągnięcia długoterminowego kredytu mieszkaniowego).

System dopłat do czynszów uzupełnia prorodzinne działania rządu w tym program „Rodzina 500+”. Jak wskazują wyniki badań społecznych jednym z podstawowych czynników wpływających na decyzję o założeniu rodziny i posiadaniu dzieci jest zapewnienie odpowiednich warunków mieszkaniowych.

Dopłaty do czynszów stanowią przełom w myśleniu o zaspokajaniu potrzeb mieszkaniowych Polaków, szczególnie młodych rodzin. Poprzednie programy, takie jak „Rodzina na swoim” i „Mieszkanie dla młodych”, wspierały relatywnie zamożne osoby, dysponujące zdolnością kredytową. Obecnie pomoc państwa będzie trafiała do osób i rodzin, których nie stać na samodzielny zakup mieszkania o odpowiednim standardzie dostosowanym do wielkości rodziny.

[Projekt ustawy o pomocy państwa w ponoszeniu wydatków mieszkaniowych w pierwszych latach najmu mieszkania.](#)

POMOŻEMY ZŁOŻYĆ KAŻDE ZEZNANIE PODATKOWE PIT

Ustawa o podatku dochodowym od osób fizycznych przewiduje (art. 45), że **po zakończeniu roku podatkowego – w terminie do dnia 30 kwietnia roku następnego – podatnicy podatku dochodowego są obowiązani składać urzędowi skarbowemu zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym.**

Zgodnie z art. 12 Ordynacji podatkowej, jeżeli ostatni dzień terminu przypada na sobotę lub dzień ustawowo wolny od pracy, za ostatni dzień terminu uważa się następny dzień po dniu lub dniach wolnych od pracy.

Podatnicy muszą złożyć następujące zeznania:

- PIT-36 – składany przez podatników, którzy uzyskali przychody (dochody) opodatkowane na ogólnych zasadach przy zastosowaniu skali podatkowej i nie wypełniają zeznania PIT-37. Formularz ten przede wszystkim składają podatnicy, którzy prowadzili pozarolniczą działalność gospodarczą lub działy specjalne produkcji rolnej opodatkowane według skali podatkowej, a także podatnicy, którzy uzyskali dochody z zagranicy,
- PIT-36L – składany przez podatników, którzy prowadzili pozarolniczą działalność gospodarczą lub działy specjalne produkcji rolnej opodatkowane 19% podatkiem na zasadach określonych w art. 30c ustawy. Formularz ten jest przeznaczony wyłącznie dla podatników rozliczających się indywidualnie,
- PIT-37 – składany przez podatników, którzy uzyskali przychody, opodatkowane na ogólnych zasadach według skali podatkowej, wyłącznie ze źródeł położonych na terytorium RP, za pośrednictwem płatników, i nie prowadzili pozarolniczej działalności gospodarczej opodatkowanej na ogólnych zasadach przy zastosowaniu skali podatkowej oraz działów specjalnych produkcji rolnej. Obowiązek złożenia zeznania nie dotyczy podatników, którym rocznego obliczenia podatku dokonał płatnik,
- PIT-38 – składany przez podatników, którzy uzyskali przychody opodatkowane 19% podatkiem na zasadach określonych w art. 30b ustawy (np. z odpłatnego zbycia papierów wartościowych),

- PIT-39 – składany przez podatników, którzy uzyskali dochody z odpłatnego zbycia nieruchomości i praw majątkowych w roku podatkowym, opodatkowane 19% podatkiem na zasadach określonych w art. 30e ustawy oraz zwolnione z opodatkowania na podstawie art. 21 ust. 1 pkt 131 ustawy.

Podatnicy, którzy uzyskali dochody z działalności prowadzonej przez zagraniczne spółki kontrolowane składają zeznanie PIT-CFC w terminie do końca dziewiątego miesiąca roku następującego po roku podatkowym zagranicznej spółki kontrolowanej. Jeżeli zagraniczna spółka kontrolowana nie ma ustalonego roku podatkowego albo rok ten przekracza okres kolejnych, następujących po sobie 12 miesięcy, przyjmuje się, że rokiem podatkowym zagranicznej spółki kontrolowanej jest rok podatkowy podatnika. Jeżeli podatnik osiąga dochody z więcej niż jednej zagranicznej spółki kontrolowanej, składa odrębne zeznanie PIT-CFC o dochodach z każdej z tych spółek.

Podatnicy, na których ciąży obowiązek złożenia zeznania, są obowiązani w terminie określonym dla złożenia zeznania podatkowego wpłacić należny podatek lub różnicę pomiędzy podatkiem należnym od dochodu wynikającego z zeznania a sumą należnych za dany rok zaliczek, w tym również sumą zaliczek pobranych przez płatników.

Podatek dochodowy wynikający z zeznania jest podatkiem należnym za dany rok, chyba że właściwy organ podatkowy lub organ kontroli skarbowej wyda decyzję, w której określi inną wysokość podatku. W razie niezłożenia zeznania o wysokości osiągniętego dochodu, organ wyda decyzję określającą wysokość zobowiązania w podatku dochodowym.

Podatnicy, podlegający w Polsce ograniczonemu obowiązkowi podatkowemu, jeżeli osiągają dochody ze źródeł przychodów położonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez pośrednictwa płatników lub za pośrednictwem płatników nieobowiązanych do dokonania rocznego obliczenia podatku lub osiągnęli dochody określone w art. 30b ustawy, jeżeli zamierzają opuścić terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przed upływem terminu przewidzianego dla złożenia zeznania podatkowego, są obowiązani złożyć zeznanie za rok podatkowy urzędowi skarbowemu, przy pomocy którego naczelnik urzędu skarbowego właściwy w sprawach opodatkowania osób zagranicznych wykonuje swoje zadania, przed opuszczeniem terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (z wyjątkiem podatników, którzy wybrali sposób opodatkowania określony w art. 6 ust. 3a, 4a lub art. 29 ust. 4 ustawy).